

MAGYAR Hungarian Life

ÉLET

Price \$ 3.20
Including GST

AZ AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYETLEN HETILAPJA

THE ONLY HUNGARIAN WEEKLY IN AUSTRALIA

No. 2842. 23 October 2014. Printed Post approved PP 1000 2449 LVI. évfolyam 42. szám 2014. október 23.

Sztalinizmus és a magyar forradalom

Mai napig is gyakran előforduló kérdés – vajon miért nem segítette Magyarországot a Nyugat 1956-ban, és ha már szándékában sem volt, miért biztatta ellenállásra és lázadásra például a Szabad Európa Rádió, és az Amerika Hangja Rádió?

A számonkérés címzettje elsősorban az Egyesült Államok, amely abban az időben önmagát a „szabad világ” vezető hatalmának nevezte, és – mert abban az időben folyt az amerikai kormányzatba beépítkezett kommunisták, hazaárulók miatti kongresszusi meghallgatások sorozata – hirdette magát képmutatónak kommunista-ellenesnek. Ennek a hírsztelelésnek a támogatására hozták létre a North Atlantic Treaty Organization-t (NATO) a „szovjet veszély” elhárítására. Valójában az akkor még érzékeny amerikai közvélemény megnyugtatása volt a cél, de nem is mellékesen, szolgált ez a szervezet az amerikai katonai erők európai jelenléte indokolásával is. A NATO mindvégig tétlen maradt, amíg csak létezett a Szovjetunió, az amerikai katonai jelenlét viszont állandósult Európában.

Eisenhower kormánya meghirdette a visszaszorítás és a „rab nemzetek” felszabadítása politikáját. Ez a pszichológiai hadviselés mindenkit megélt, hogyne építkezett volna ezekre a magyar nép, amely nemcsak a katonai megszállást, a teljes kifosztást, de belső kommunistái legkegyet-

lenebb terroruralmát is szenvedte. Egyébként is nem volt akkor idejük a magyar felkelőknek politikai tájékozódásra, elemzésre. Minden akkor szereplő tényező közül egyedül a magyar köznép számára volt előre nem látható spontán esemény az október 23-i felvonulás, amelynek célja a magyarországi feszült politikai helyzet feloldása volt.

Lehet, hogy meglepő a megállapítás: a magyar nép számára sorsdöntő nap egy olyan törekvés egyik eseménye volt, amitől társadalmi igazolást vártak a Sztalin halálával előállt hatalmi válságnak az érdekelt felek számára megfelelő rendezéséhez. A törekvés művelői, érdekeltjei és mozgatói: az Egyesült Államok és a Szovjetunió vezetői, Jugoszlávia diktátora és természetesen a magyarországi kommunista elit. A törekvés lényege: új korszakot nyitni a Szovjetunió és általában a kommunizmusnak, amiben elhatárolódnak minden eddigi elkövetett embertelenségtől azáltal, hogy nyíltan megtagadják a sztalini időket. Sztalin vitte rossz útra a szovjet államot, meg kell szabadulni a sztalinizmustól az egész vonalon, otthon és a nagyvilág baloldali pártjaiban.

A sztalinizálás nagyon fontos volt elsősorban a Szovjetunióknak, mint a világot vezető hatalom egyik birodalmának, de még mindig nagyon erősek voltak Sztalin hűségesei. Ez kivédte a magyarországi fejlemények-

Csapó Endre

re is. Az eltakarítás szellemében neveztek ki Moszkvából Nagy Imrét miniszterelnöknek 1953-ban, de megsoikkalták reformjait, és 1955-ben visszavonták a miniszterelnöki székbe Rákosit, akinél sztalinistábbat sehol nem találtak volna.

Hruscsov XX. pártkongresszusi beszéde után – ahol kitergette Sztalin bűneit – Budapesten a Párt megalakította a Petőfi Kört, bevonva az írókat is a változtatás előkészítésébe. Megrendezték Rajk László rehabilitálását és újra temetését, de a kormány maradt változatlan. Annaira biztonságban érezték magukat, hogy csak az október 23-ára előre megtervezett diákl felvonulás napján érkeztek meg Belgrádból, ahol tíz napon át udvaroltak a Nyugat kedvenc kommunista vezető Titónak.

A világraszóló feladat az volt, hogy a kommunista eszme és annak aktuális megvalósítójaként a szocializmus, a szocialista állam, fenntartható legyen, hogy világszerte mindenütt elfogadják majd azt követően, hogy a Vasfüggöny mögött a nép által megérvényesítve megújulnak.

A terv szerint úgy kellett megszabadulni a véreskezű múlt emlékeitől, hogy mindent, ami megvetendő, sommásan egyedül Sztalin fejére húznak. Budapest népének szánták azt a szerepet, hogy a diákság vezetésével utcai felvonuláson tegyen hitet a szocializmus mellett, aminek megreformálását követelik.

Újságunk belső oldalain olvasható megemlékezésünk arról szolt, hogy az emberi társadalommal folytatott évtizedes kísérletezés, ami valójában álságos, hazug rendszer volt, megbukhat egy diák-összejövetelen, ahol egy pillanatra megszakad a terror rendje, és megvalósul a sokat hivatkozott demokrácia.

A kommunizmus megmentési kísérlete bukkott meg Budapesten, aminek lényeges elemeivel sajnos nem foglalkozunk mi magyarok úgy összességükben, ami akkor a „sztalinizmus elleni küzdelem” néven folyt.

★

A kommunizmus nem orosz találmány. Nyugati termék, francia, angol, német nyugtalan agyak szüleménye. Lényege: olyan központi hatalom létrehozása, ami megszerezhető és fenntartható a társadalom egy agresszív és indoktrinált része által. Az országok rendjén létrehozott kommunista államok uniója felett világkormány uralkodna. Létrehozását a kapitalizmus nagytőkéseinek egy része finanszírozta angolszász országokból. Sem az Egyesült Államokban, sem a brit országokban nem volt számottevő kommunista párt. Ezek a hatalmak mások részére gyártották és szánták

a társadalmi rendet felforgató eszméket és mozgalmakat. A nagy tét Oroszország volt 1917-ben. Onnét kellett volna szétterjeszteni a világban a világalomról szóló eszmét. Világraszóló tervekhez világi méretű pénz kell. Volt is bőven, azok forrása eléggé ismert.

★

„A mára már feltárt diplomáciai és pénzügyi levéltárak adatai alapján E. Sutton kortárs amerikai kutató végig követte a Wall Street kapcsolatait a bolsevikokkal és rámutatott azoknak a hosszú éveken keresztül fennállt erkölcsstelen logikájára és következetességére. Ez még a Carnegie bőséges tőkéjére alapozott Marburg-tervvel kezdődött a század elején; megerősíteni a nemzetközi pénzemberek hatalmát a Föld országainak »szocializációján« keresztül »a világ ellenőrzése... és kényszerigazgatása végett«. Arra jutott, hogy: »A nemzetközi pénzügyek központosított kormányzattal szeretnek tárgyalni. A bankárközösség a legkevésbé kívánja a szabadgazdaságot és a hatalom decentralizációját«, éppen ellenkezőleg. A forradalom és a nemzetközi pénzügyek nem is annyira mondanak egymásnak ellent, ha a forradalom eredményeképpen centralizáltabb hatalom jön létre« és ezáltal ezeknek az országoknak a piaci irányíthatóakká válnak. És az egyetértés második vonala: »A bolsevikoknak és a bankároknak megvolt az igen lényeges közös programjuk, az internacionalizmus.«

„Az országban és a pártban 1923 és 1927 között kegyetlen harc folyt Sztalin és Trockij között a hatalomért. Később legalább ekkora magabiztossággal küzdött a pártelnökségért Zinovjev is. Ilyen előzmények után 1926-ban Trockijhoz pártolt a Sztalin által megcsalt Zinovjev és Kamenyev (egyesült ellenzék), vagyis a három legnevesebb zsidó vezér egy táborba került.” (Idézet: A.I. Szolzsenyicin, Együtt II.)

Az idézett kötet alcíme: „Oroszok és zsidók a Szovjetunióban.” Megtudjuk, hogy az amerikai politika, sajtó és üzleti élet kezdettől fogva figyelemmel kísérte a zsidók szerepét, sorsát a Szovjetunióban. Trockij kizorítása Sztalin által, majd később meggyilkoltatása megterhelte ezt az együttműködési számlát, de általában Sztalin nem bizonyult antiszemitának. A németellenes háborúhoz mindent megkapott, az osztozkodáson éppen az amerikai bőkezűség volt a feltűnő. Így a háború, mint vállalkozás, sikeres volt mindkét nagyhatalom számára, megalkották a bipoláris világot, aminek hatalma egész Európát (háborús győzteseivel együtt) maga alá gyűrte. Nem volt sikeres ezzel szemben a kommunizmus világszintű terjedése. Ez a téma visszautal a kezdetekre. Trockij és Lenin a világforra-

dalom hívei voltak, híven azokhoz, akik a pénzt adták a vállalkozáshoz.

(Idézőjelben ismét Szolzsenyicintől: „Nem adományként persze, nem bőséges segítségképpen, a szovjet kommunisták mindezért igencsak keményen fizettek az orosz föld ásványaival és az erdők gazdagságával, nyersanyagpiacokkal és a Nyugatnak juttatott értékesítési piacokkal, valamint a cári birodalom összerabolt kincseivel.”)

★

Természeténél fogva a nemzetközi pénzhatalom támogató mindenféle internacionalista törekvést, mert érdekelt minden olyan megoldásban, ami eltakarítja a multinacionális vállalkozók elől az akadályokat. A legtöbb akadályt az államhatárok okoznak számára. Az internacionalista (másik néven baloldali) szellemi műhelyek már két évszázada foglalkoznak olyan világrend elképzelésével, amelyben nem lesznek akadályok a gazdasági és egyéb folyamatok számára. A világ egységének nagy része foglalkozik világtalalkító rendszerek elképzelésén. Baloldali filozófusok érvényesülése előtt áll a világ, gondoljunk csak a magyar filozófusok, közgazdászok sokaságára, akik külföldön is nevet szereztek maguknak. Ez a szellemi háttér a baloldali pártoknak. Az alapelve a liberalizmus, abból fejlődnek a kor vagy hely igényeinek megfelelő baloldali pártok.

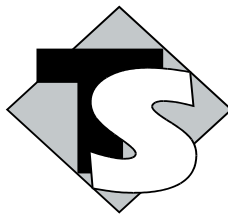
A világgállam-elképzelések két úton indultak el a gyakorlati megvalósítás felé. A Fábian-szocialisták evolúcióval, a kommunisták revolúcióval tervezték elérni céljukat. Most nem térünk ki arra, hogy hova érkezett meg egyik vagy a másik, mert a jelen téma a nemzetközi kommunista (vagy kommunizmust támogató) mozgalmak küzdelme a sztalinizmussal.

★

Az internacionalisták nem fogadják el a világforradalom egy országban való megvalósítása stratégiáját. Amíg a világ baloldali teoretikusai csak vitatkoznak a kommunizmus világhatalma mikéntjén, egykor Lenin, Trockij és társai – hálásan a nyugati segítségért – azon igyekeztek, hogy a Szovjetunió legyen a világforradalomnak olyan bázisa, ahonnan áramlik majd szét a polgári rend elleni kommunista felforgató tevékenység, mind ezekkel szemben a realista Sztalin előnybe helyezte a szovjet központi állam kiépítését a saját elképzelése szerint – az internacionalizmust másképpen értelmezve.

Sztalin diktatóri politikája nem illett bele az internacionalista tervbe, úgy döntött, hogy a korábbi orosz birodalom legyen az első, és minden kommunista állam mintaképe, a világkommunizmus Mekkája, Rómája.

(Folytatás a 4. oldalon)

TRUMBLE SZANTO LAWYERS

ÜGYVÉDI MUNKAKÖZÖSSÉG

TANÁCSADÁS MINDENFÉLE ÜZLETI ÜGYBEN
HÁZ ÉS MÁS INGATLAN ADÁSVÉTELE ÉS BÉRLÉSE
VÉGRENDELETEK KÉSZÍTÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA
KÉPVISELET PERES ÜGYEKBEN
ÖRÖKSÉG ÜGYEK
KÖZLEKEDÉSI ÉS ÜZEMI BALESETEK
BEVÁNDORLÁSI ÜGYEK
CSALÁDI ÜGYEK ÉS VÁLÓPEREK
TÁRSULÁS FINANSZÍROZÁS
ADÓSSÁGOK BEHAJTÁSA
MAGYARORSZÁGI VONATKOZÁSÚ ÜGYEK INTÉZÉSE
KÖVETSÉGI HITELESÍTÉS

MAGYARUL BESZÉLÜNK

10 CECIL PLACE, PRAHRAN 3181

Telefon: 9529 6222

Fax: 9529 6777

Email: tsz@tsz.com.au

BOLDOG NÉVNAPOT KÍVÁNUNK

Október 24.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Salamon nevű kedves olvasóinkat.

Salamon: A héber Selomoh névből. jelentése: békés, szelíd. Egy régi magyar nevet, a Sólom (ma: Sólyom) nevet is magába olvasztotta.

Köszönhetjük még: **Arétász, Gilbert, Gilberta, Harald, Herold, Rafael, Ráhel** nevű barátainkat.

Október 25.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Blanka nevű kedves olvasóinkat.

Blanka: A középlelatin és spanyol Blanca névből származik. Az alapszó jelentése: fényes, ragyogó, tiszta.

Köszönhetjük még: **Bianka, Bonifác, Bóni, Dália, Döme, Krizánta, Marcia** nevű barátainkat.

Október 26.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Dömötör nevű kedves olvasóinkat.

Dömötör: A Demeter önállósult, magyar, alakváltozata.

Köszönhetjük még: **Döme, Deme, Baldwin, Demeter, Albin,** nevű barátainkat.

Október 27.

Szeretettel köszönhetjük névnapjukon Szabina nevű olvasóinkat.

Szabina: A Szabin férfinév női párja. Jelentése: A szabinok nemzetiségéből való (nő).

Köszönhetjük még: **Szabon, Antonetta, Ellák, Polikárp,** nevű barátainkat.

Október 28.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Simon, Szimona nevű kedves olvasóinkat.

Simon: A Simeon rövidüléséből. A magyar Simon a latin Simon írásformájának magyaros olvasata.

Szimona: A Simon kicsinyítőképzős női párja.

Köszönhetjük még **Szimonetta, Netta, Alfréd, Anasztázia, Szilvia,** nevű barátainkat.

Október 29.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Nárcisz nevű kedves olvasóinkat.

Nárcisz: A Nárcisszusz férfinév női párja.

Köszönhetjük még **Narcisszus, Melinda, Teofil, Zénó, Zenobia** nevű barátainkat.

Október 30.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Alfonz nevű kedves olvasóinkat.

Alfonz: A german Alfons névből. Elemeinek jelentése: nemes, készleges.

Köszönhetjük még: **Alfonza, Alfonzina, Anasztázia, Kolos, Stefánia** nevű barátainkat.

Nagydíjat kapott Tarlós István

Budapest fejlesztéséért végzett tevékenységéért a Bécsi Európai Akadémia nagydíjával tüntették ki Tarlós Istvánt, a magyar főváros főpolgármesterét Bécsben.

Werner Fasslabend az osztrák törvényhozás képviselőházának egykori helyettes elnöke Tarlós István tevékenységét méltatva kiemelte: a különböző statisztikák és felmérések böngészése helyett elég nyitott szemmel járni Budapesten, és rögtön észre lehet venni a város fejlődését.

Erich Wendl, az Akadémia főtákará fontosnak nevezte, hogy a lakosság tevékeny részese legyen a város életének alakításának. Budapest ezt jól példázza — mutatott rá.

Tarlós István köszönőbeszédében fontosnak nevezte a főváros kulturális értékeinek és identitásának megőrzését, valamint azok összehangolását az európai értékekkel. Kiemelte: Ausztria egyik legmeghatározóbb szellemi műhelyének, a Bécsi Európai Akadémiának kitüntetésére nemcsak saját munkája, hanem egész Budapestnek szóló elismeréseként tekint.

A főpolgármester — aki a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett mérnöki diplomát — visszaemlékezésében elmondta: a műszaki életből került a politikába, ami ugyan mindig érdekelt, de a rendszerváltozás előtt nem volt lehetősége, hogy aktív részese is legyen.

A mostani kitüntetés örömteli visszajelzése annak, hogy Budapest az élhető városok listáján egyre előkelőbb helyet foglal el — mondta a főpolgármester az MTI -nek. A főváros kiemelt tervei és megoldandó feladatai között említette a hajléktalanok kérdését, a közösségi közlekedés tartós finanszírozását, a járműállomány, a 3-as metró és a hidak állapotának felújítását, a csatornahálózat modernizációjának befejezését és a közbiztonság javítását szolgáló kamerarendszerek továbbfejlesztését.

Az európai népek együttműködését célul tűző nonprofit szervezet díját évente azoknak ítélik oda, akik hozzájárultak az európai integrációs folyamatok előmozdításához. A korábbi díjazottak között van **Alois Mock** volt osztrák külügyminiszter, **Tina Nedergard** korábbi dán oktatási miniszter, valamint a magyar **Méhes György író, Szócs Géza** költő, volt kulturális államtitkár és **Vitézy László** filmrendező.

A Bécsi Európai Akadémiát 1962-ben alapították. Az osztrák nonprofit szervezet legfőbb célja az európai integráció elősegítése.

Az ellátók nyelik be a hajléktalanoknak szánt pénzt

A hajléktalanok ellátására szánt pénz fele tűnik el az ellátórendszerben. A Célpont kiderítette: tizenkétegy milliárd forint jut az adófizetők pénzéből a hajléktalanok ellátására, de csak minden második veszi igénybe a szállókat. Közben a menedékhelyeket működtető vezetők egyre csak gazdagodnak. A Célpont úgy tudja, már készül az a törvénymódosítás, amely szerint hamarosan az állami pénzekből gazdálkodó alapítványok vezetőinek is vagyonynyilatkozatot kell tenniük.

A Célpont talált rá arra a hajléktalan férfira, aki 12 éve él az utcán. Aladár eszméletlenül feküdt az egyik budapesti utcán. A rendőrök is csak azután mennek oda hozzá, hogy észrevették a Célpont stábját. A férfi életkörülményein nem látszik, hogy az ellátórendszer minden hónapban körülbelül százezer forintot költ rá. Az adófizetőknek ugyanis becslések szerint tizenkétegy milliárd forintjukba kerül a hajléktalanok ellátása, az utcán élők számát húszeszerre becsülik. Az ellátórendszert azonban csak minden második hajléktalan veszi

MAGYAR

igénybe, vagyis a pénz fele az ellátók zsebében landol.

A Menhely Alapítvány kuratóriumi elnöke szerint a rendszerváltás óta megoldatlan a hajléktalanprobléma.

„Én azt gondolom, hogy ezek a hajléktalanszállók ezeknek a lakhatási problémákkal bíró embereknek nem az adekvát megoldás. Csak éppen ezt biztosítja számukra ez az ország 25 éve” — mondta **Győri Péter**. Az elnök arról nem beszélt, hová tűnik az a pénz, amelyet a hajléktalanoktól szednek be:

Riporter: — És mire kell fizetni?

Győri Péter: — Na mire? Ez jó kérdés. A rezsi, meg a poloskákra, meg a csótányokra, meg a tetveikre.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnöke 25 éve dolgozik a szolgálatnál. Azt állítja, nem a hajléktalanellátásból gazdagodott meg. „Nekem valószínűleg egy szocpol lakásom lenne, ha a szüleim az eladott nagy házukat nem osztották volna szét. Vagyis az abból kapott pénzt a gyerekeik között. Én ilyen szempontból jómódúnak számítok” — mondta **Vecsei Miklós**, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnöke.

Nyitrai Imre helyettes államtitkár szerint az a baj, hogy sok olyan hajléktalanszálló is ugyanolyan finanszírozásban részesül, mint azok, ahol szakmai munka folyik. „Ha becsülöm kellene, akkor azt gondolom, hogy a szállók harmada legalább így működik” — mondta Nyitrai Imre.

Háromból három.

A Fidesz mind a három ideai választást megnyerte. Nem kicsit, nagyon.

Lehet alacsony részvételtől beszélni — évi három kampányt csak a politológusok élveznek igazán —, kormányzati hátszelet emlegetni, de a lényegen ez mit sem változtat. Négyévi kormányzás után a magyarok többsége Orbán Viktor pártjával képzelel el a folytatást: országos, uniós és helyi szinten egyaránt. Miért van ez így, mi ennek a gazdasági, erkölcsi, emberi háttere? Nos, ez az, ami a lenyűgöző alaptalansággal magát baloldalnak nevező ellenzéki térfélen az égvilágon senkit sem érdekel. Sőt még csak az sem lépi át a szocialista, gyurcsányista, exbajnaista és még ördög tudja, milyenista politikusok ingerküszöbét, hogy vasárnap alig kértek belőlük a választók. Érdektelen az is, hogy most már nemcsak a Fidesz pofozza őket buciá, hanem a megyei közgyűlések zömében a Jobbik is előz. Nem keresnek választ arra sem, hogy Ózd miért a radikális jobboldalon és nem a „helyi történelmi tradíciókkal rendelkező baloldalon” keres karakán megoldást a kilátástalanságra.

Mindez mellékes, bagatell az „értékazonos, baloldali, modern, nemzeti elkötelezettségű politikára” készülő oldalon. Őket egyvalami érdekli: hogyan szere-

A Magyar Szellem Láthatatlan Múzeumában a Csapó Endre szerkesztette Magyar Élet című hetilap félévszázados nemzeti szolgálata MAGYAR ÖRÖKSÉG. A Magyarországot Alapítvány ezen határozatát az Aranykönyv őrzi.

Magyar Élet Hungarian Life

Felelős szerkesztő és kiadó: Márfy Attila
Sydneji szerkesztő: Józsa Erika
Főszerkesztő: Csapó Endre

Irodák:

Melbourne

15 Roselyn Crescent,
 East Bentleigh, Vic. 3165
 Tel.: (03) 9557-2422
 Fax: (03) 9563-9101
 E-mail:
 amarffy@netspace.net.au
 Levélcím: P.O. Box 210,
 Caulfield, Vic. 3162

Sydney

22 Marinella Street
 Manly Vale, NSW. 2093
 Telefon: (02) 9907-6151
 E-mail:
 hungarianlifesydney@gmail.com
 mecsapo@bigpond.com

Hirdetési díjszabás: \$ 5.50/cm/column (Incl. GST)
 (Hasábonként 1 cm mély és 5 cm széles)
 Előfizetés egy évre GST-vel együtt \$ 160.—

Advertising rate: Classified: \$ 5.50/cm/col. (Incl. GST)
 Half page: \$ 300.— Full page: \$ 550.—
 Translation and artwork free of charge.

Proprietor and Publisher: Hungarian Life Publishing
 Printed by Attila Márfy, 15 Roselyn Cresc. East Bentleigh, Vic. 3165.

DOLLÁR ÁRFOLYAM
 2014. okt. 16-án
 1 AUD = 210.80 Ft

HÍREK

peltek a többi „demokratikus” párthoz képest. Egyszerűsítve: ki mennyit kap az ellenzéki önkormányzati konkból. Még profánabban: a mi megdöglött tehenünk mellett a „demokrata szomszédnak” hány jószága fordult fel. Mert ha több, hát az zsír-király-császár, über tuti nyalánság – csak hogy egy modernista, trendi kifejezéssel érzékeltessük a baloldali éppen esedékes megújulását.

A választások végére előkerült Tóbiás József MSZP-elnök például ezért mutatkozott az egyszeri választó áll-leeső döbbenetére boldog kis felhőnek vasárnap este.

Neki bejött az élet: pártja előzte a Demokratikus Koalíciót, az Együtt-PM-et, sőt, az LMP-nek is oda a reális esélye a baloldali váltópártiságra.

Ez már eladható a tagságnak, a közép-kaderek jó része pedig kap valami pénzt az önkormányzatokban, közgyűlésekben – tehát nem kerül veszélybe a friss pártarszsi. Kisebb öröm lehet persze az örömben, hogy a Botka Szegeden túl jól szerepelt, de hát a Laci nem akar Pestre jönni, talán nem is csak egyelőre. Mesterházy visszatérésére sem kell számítani ebben a helyzetben, az öregek hőzöngése is kezelhető. Kunhalmi Ágival persze alighanem lesz még gond, a Bokros-liezont nem lehet csak úgy elfelejteni, hiszen elnöki presztízs is van a világon. De a fővárosi frakciót Horváth Csaba vezetheti majd, ő kellőképpen megkeseredett és dühös a főpolgármesteri kavarással a budapesti szocikra, hogy mellé álljon. Dübörög a káderpolitika, na.

Ennél is fontosabb, hogy vannak pénzosztó polgármesteri helyek is, azaz a pártot és vezéréit finanszírozó háttérország is visszkap valamit korábbi „befektetéseiből”. Végezetül egy időre elmúlt az „inváziós” veszély is, a párt talán nem bomlik tovább, Gyurcsány „visszavehet az arcából”.

Amit Gyurcsány Ferenc természetesen nem fog megtenni. Nem erre szerződött egójával és az új pártja környékén sündörgő hazai és nemzetközi lobbistákkal. A vasárnapi eredmény persze csalódás, a terv a szocialisták előzése volt, hát ez nem sikerült. Országos választáson megtudja szorítani az MSZP-t, de helyi szinten még a szocik erősebbek. Több az irodájuk, a mozgatható „nagyamájuk”, jobban ismerik a volt téveselnököket és a kocsimárost is. Itt még nem tud győzni. De igazából nem is ez az ő pályája, a fejtől kell megszerezni a „halat”. Tóbiásék most levegőhöz jutottak, de ha folyamatosan bombázza őket a demokrata unió-párt gondolatával, az összefogást olyan nagyon-nagyon imádó szocialista tagság okoz bőven gondot az MSZP-elnöknek. Akkor pedig megint lehet valamit keresni.

Raadásul Bokros az ő kottája szerint játszik, az Együtt-PM-nek pedig immár egyetlen esélye a csatlós szerep.

Mert ha valaki, az exbajnaista párt csúfosan leszerepelt ezen az önkormányzati választáson. Budapesten még elért ezt-azt – persze zömében mint az összefogás harmadik tagja –, vidéken azonban a kutya sem kért belőle. A viszonylagos uniós siker után a megyékben egyetlen jelöltet sem sikerült a közgyűlésekbe juttatni. Persze innen szép megújulni, de talán nem alaptalan a felvetés, hogy ez a szép útkeresés arról fog szólni, hogy az Együtt-PM-et Szigetvári úr, avagy Karácsony úr fogja rásózni a „demokratákra”.

Összegezve: a „demokraták” vasárnap után is folytatják „kompromisszum

nélküli küzdelmüket az orbáni elnyomó hatalom” ellen, miközben a „modern baloldal megteremtése” jegyében egymás hátában váltják a késeket. Ha ezzel végeznek, talán lesz némi idejük az ország, az emberek gondjaival is foglalkozni. De az ilyesmit tisztos demokrata nem szereti elkapkodni...

Máté T. Gyula (Magyar Hírlap)

A Seuso után újabb páratlan kincsek kerültek haza

A Seuso-kincsek után újabb páratlan értékű műkincsek tértek haza Magyarországra. Herzog Mór Lipót műgyűjteményének hosszú időn át elveszettnek hitt 32 darabja mostantól a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményét gazdagítja. Az erdélyi ötvösművekből álló gyűjtemény kiállítását Szócs Géza miniszteri biztos nyitotta meg tegnap.

„A múzeum több éve zajló gyarapodásának történelmi pillanata ez – fogalmazott Csorba László, a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója a pénteki megnyitón. – A visszatért műkincseket végre a nagyközönség is megismerheti, ám ahhoz hogy a tárgyak a mai ember számára is megszólaljanak, komoly muzeológusi és történelmi munkára van szükség. Hiszen a Herzog-gyűjtemény most hazakerült darabjai egyszerre mesélnek az eredetükről és a műgyűjtés történetéről.”

„Az itt kiállított ötvösremekben megállt az idő, de most életre kelnek, és magukkal hozzák hajdani tulajdonosaik életét, megvillantva sorsukat, tragédiájukat, szenvedéseiket – mondta Szócs Géza megnyitóbeszédében. – Azzal, hogy ezek a tárgyak hosszas lappangás után visszakapcsolódnak a nemzet érzelmi és szellemi vérkeringésébe, nemcsak művészettörténetileg hasznos tárgyakkal és ismeretekkel gazdagodik az ország, hanem a nemzettudatot és emlékezetet is gyarapítják. Ezért döntött úgy a kormány, hogy megszerzi ezeket a műkincseket.”

Toronyi Zsuzsanna, a Magyar Zsidó Levéltár igazgatója a megnyitón elmondta, Herzog kollekciója tudatos gyűjtés eredménye volt, amelyben egyszerre volt jelen a művészeti minőség, az anyagi érték és az a szaktudás, amelyet tanácsadói, a korszak legjobb szakemberei biztosítottak számára.

Herzog Mór Lipót műgyűjteménye a 20. század első felének egyik legjelentősebb hazai magángyűjteménye volt. Fénykorában mintegy 2500 darabból állt, köztük El Greco, Renoir, Cézanne remekműveivel. A gyűjtemény további súlypontjait a kerámiák, a textíliák, a szobrok, illetve az ötvösművek gyűjteményei képezték. Herzog Mór 1934-ben bekövetkezett halálakor a műkincseket előbb özvegye örökölte, majd három gyermeke között osztották szét, a második világháború végére azonban a gyűjtemény szinte teljesen szétszóródott. A most kiállított kincsek hosszú lappangás után, 2011-ben, New Yorkban kerültek árverésre.

Mint ismert, Herzog Mór örökösei 1999-ben pert indítottak a magyar állam ellen a gyűjteményhez tartozó tizenkét festmény visszaszolgáltatásáért, ám a fellebbviteli bíróság 2008-ban elutasította követelésüket. Strasbourg-i jogorvoslat helyett 2010-ben Washingtonban kezdtek újabb pert, ezúttal negyvennégy műtárgyért, mintegy százmillió dollár perértékben. A magyar állam akkori álláspontja szerint az amerikai bíróság nem illetékes, hiszen egy 1973-as amerikai-magyar vagyoni jogi egyezmény során a keresetlevélben megjelölt igényt már rendezte a Magyar Népköztársaság. Végül 2013-ban a magyar kormány elvi határozatot hozott a magyar múzeumokban letétbe helyezett műkincsek tulajdonosaiknak való visszaszolgáltatására.

A most hazakerült, korábban elvesztettnek hitt kincsek 2011-ben a Christie's aukciósház átverésén tűntek fel. Az egykor 72 darabból álló gyűjtemény közel harmadát a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő megvásárolta és a Magyar Nemzeti Múzeum őrzésébe adta.

A Kiss Erika kurátor által rendezett tárlat 32 tárgya között döntő többségben vannak a világi ezüstmunkák, amelyek az erdélyi ötvösművészek munkáját dicsérik. Elsősorban a dél-erdélyi szász városok mestereinek jegyei találhatók az emlékeken. Az egykori Herzog-kollekció talán legismertebb darabja az a különleges serleg, amelynek pohárrésze nautiluszvázból készült. Ez igazi ritkaság, a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményének hiánypótló darabja. Az ezüstművek mellett ékszerek, így egy forgó, több zománcdíszes függő és öv, valamint két mellboglár is a gyűjteményhez tartozik.

Tudásimport

Csányi Sándortól, a Magyar Labdarúgó-szövetség elnökétől megkérdezték, elképzelhető-e, hogy az év végén leköszönő szövetségi kapitánynak, Dárdai Pálnak magyar utódja lesz, mire ő rávágta: dehogy! Férfi-kézilabdaválogatottunk élére tegnap nevezték ki a szovjetből spanyollá lett Talant Dusebajevet, a sportág férfiszakágának első külföldi szakvezetőjét. Női vonalon korábban megtörtént az áttérés – a februárban elhunyt norvég Karl Erik Böhn a közvélemény szemében népszerűbb volt, mint emblematikus elődei –, három élklubunkat spanyol mester trenírozza. Jégkorongválogatottunk élére hosszú évek óta kizárólag külföldi, lehetőleg kanadai mestert szerződtetnek, és mindezt úgy hívjuk, tudásimport. (Talán még pontosabb kifejezés lenne a „személyiségimport”). A magyar sport, különösen a magyar kézilabda eredményekben, képességeiben, szándékokban, mindenféle szubjektív érényben messze a hazai általános állapotok felett áll, mégis él ezzel az eszközzel. Nem egyedi módon, hiszen külföldi vendégművészek, -rendezők, fejlesztőmérnökök, mezőgazdasági és építőipari idénymunkások tömegesen fordulnak meg hazánknak. Ahogyan azt a keresleti piac megszabja.

Már csak az érthetetlen, hol maradnak az importpolitikuskok? A felvetés is abszurdnak hat, de ennél jóval abszurdabb, ami az úgynevezett baloldalon most éppen az önkormányzati választások kapcsán zajlott. A legújabb nonszensz Kunhalmi Ágnes, „gyermekes”, de inkább gyermekded videója. Az MSZP fővárosi elnöke korából adódóan sem lehetett pufajkás, „komcsi” vagy a vadprivatizáció nyertese, kedves, bájos jelenség; ezért olykor azon kapom magam, szurkolok neki, hogy egy-egy összetett mondatból aránylag épen keveredjen ki. Bokros Lajossal ugyanez a helyzet – bár Kunhalmi szinte minden erényét nélkülözi, intellektusban valószínűleg megelőzi, épp ezért csupán a bajsza és a szemöldöke tűnik hitelnek, mert azt egy pillanatig sem hiheti, hogy Budapest főpolgármestere lesz. Akkor viszont csak szórakozik a talán egy lépcsőháznyi embert kitevő párttársaival és főleg a baloldali értelmű, de támogatható jelölt nélkül maradt szavazókkal.

Akiket őszintén szánok, mert sokkal, de sokkal többet érdemelnének. Tóbiás Józsefnél is, akit hajdan egy gagyitévé család párbaj típusú műsorán szurtam ki, mellén a Józsi feliratú papírcelivel; jó srácnak látszott, abban a pozícióban. Szigetvári Viktorral először Gyurcsány Ferenc sportminiszter „sameszaként” találkoztam, egy háttérbeszélgetésre érkezve ismeretlenül mindjárt azzal fogadott minket, á, eljöttek ebbe a bohócminisztériumba? Rögtön kitért, hogy hivatása és főnöke iránt elkötelezett férfiú. Szegény Falus Ferenc már szóra sem érdemes, legfeljebb az ezerszer idézett, jegesvödörös videója kapcsán említhetünk még egy eddig nem taglalt szempontot: az árulta el róla a legtöbbet, hogy nem a hallban, a perzsaszőnyegen, a legjobb öltönyében öntette nyakán magát, hanem a régi NDK-s papucsában és zoknijában, a legszakadtabb pólójában, bokáig a sárban, mert ők általában ekkora „áldozatokra” képesek. Ők vezetik a baloldalt a kampányhajrában. Ilyen gyenge „csapatot” még nem látott a világ, csak dobhatna rajtuk egy importkapitány.

Ballai Attila
(Magyar Nemzet)

L.Y. TONGE & CO. LAWYERS

Personal Injury Lawyers

NO WIN, NO FEE!

Dr. Livia Tonge Principal

BSc, Eng (Hons), PhD, Master of Laws (Legal practice, Skills & Ethics)

Our legal service is exceptional

YOU BE THE JUDGE

BALESETET SZENVEDETT?

JÁRMŰVEL, MUNKAHELYEN, KÖZUTAKON, KÖZÉPÜLETEKBE,
KÓRHÁZBAN (GONDATLANSÁG, ORVOSI TÉVEDÉS), SPORTOLÁS,
ERŐSZAK, TESTI SÉRTÉS, LELKI Bántalmazás, STB.

MINDEN AMI MARADANDÓ FIZIKAI, SZELLEMI

VAGY LELKI KÁRT OKOZOTT.

MIT KELL TENNI?

AZONNAL KÉT TELEFONSZÁMOT HÍVNI:

MENTŐK: 000

L.Y.TONGE & CO, LAWYERS (03) 9670 5504
IRODÁNK MINDEN MÁS ÁLTALÁNOS JOGI ÜGYEKET IS VÁLLAL.

www.tongelawyers.com.au

Suite 7, 600 Lonsdale Street, Melbourne VIC 3000

Telefon: (03) 9670 5504

Fax: (03) 9602 5615

Email: ltonge@tongelawyers.com.au

Magyarul és angolul beszélünk.

Említse, hogy a MAGYAR ÉLET hetilapja hírdetése alapján hívott.

aclandtravel
your business travel specialists

Repülőjegyek, külföldi utak, rokonok kihozataláért
forduljon Szabó Edith professzionális utazási ügynökhöz.
Suite 1, 128 Acland St. VIC 3128
Tel: 03 9534-0901 License No: 30016

Korona Tours

Egyéni és csoportos utak igény szerinti összeállítása:
Folyami és tengeri hajóutak, európai történelmi és wellness
programok.
Repülőjeggyel, teljes ellátással, idegenvezetővel,
kedvezményes áron.
Ha kényelmes és biztonságos útra vágyik forduljon hozzánk
bizalommal.
Tel: 03 9801-8887 e-mail: koronatours1@gmail.com

Mottó: Vita mortuorum in memoria est deposita memoria est deposita.

(Az elhunytak életét, az élők emlékezete őrzi.) Cicero

Az 1956-os felkelés, forradalom és szabadságharc résztvevői nem szorulnak levéltári vagy könyvtári kutatásokra illetve történészek valós vagy torzított közleményeire, mert átéltek a 12 napot és szereplői voltak a fejleményeknek.

Mármost 58 év távlatából mit üzen 1956 a mai kor embereinek? Három fontos üzenete van: 1./ akkor egységes volt a magyarság 2./ tiszta volt a forradalom, önként és önzetlenül szolgálták a forradalmárokat a nemzetet 3./ de a legfőbb üzenete — egyben nagy tanulsága is —, hogy egyedül vagyunk, csakis magunkban bízhatunk, azaz másra nem számíthatunk.

George Orwell (1903 — 1950) felfogása szerint: „Az igazság akkor is létezik, ha tagadjuk!” Éppen ezért a világtörténelmi jelentőségű 1956-os magyar forradalom szellemiségét és igazságát nem „véggépp elfeledni”, hanem a társadalom széles körű felvilágosítása révén napjaink hagyományápolásában is helyére kell tenni és az iskolákban tanítani!

Nagyon hosszú. 58 év, közel két emberöltő. Egykori forradalmár társaim már szinte kivétel nélkül mind meghaltak. Ugyanígy, az 1994-ben kiadott „1956 Szabolcs-Szatmárban a valóságban” c. kötetem kitűnő adatközlői is eltávoztak az élők sorából. Utóbbiak közül, követendő példaként is, kiemelek négy személyt, akiket röviden be is mutatok, sőt olykor megszólaltatok.

Adatközlőim sorából kiemelkedett **Bálint Pál** (1918-1999), Nyíregyháza Bethlen Gábor utca 8. szám alatti lakos, aki a Kelet-Magyarországi Fajpári Vállalat munkástanácsának az elnöke.

Hirdessük 1956 üzenetét

1. Egyben az MSZMP által felállított, forradalmárok Szovjetunióba hurcolását vizsgáló, három tagú bizottság vezetője is. Páratlan adatközlési alapján jelenhetett meg már 1990. március 3-án a Kelet-Magyarország c. napilapban „Cédulaeső a rácson át” c. írásom az '56-os deportálásról, s ez volt az első hazai tényfeltárás.

Személyenként a nyilvánosságra hozatalát azonban csak 2 év múlva engedélyezte „Tanúsodó dokumentumok” c. írásomban (Kelet-Magyarország, 1992. nov. 14., 7. oldal), amelyet a biztonság kedvéért külföldön is (Magyar Élet c., ausztráliai hetilap 1992. dec.-i számában) megjelentettem.

Elősegítette még, a legalább 5000 szabadságharcos Szovjetunióba való deportálásának bizonyítását a Záhonyi hőséhez: **vitéz Szűcs Sándor** (1919. aug. 30., Csap — 2005. ápr. 1., Oslo), volt állomásfőnökhöz fűződő barátságom. Ez a világhírű szabadsághős ugyan kénytelen volt emigrálni Norvégiába, de már 1992-től baráti kapcsolatba kerültem Vele, s nyíregyházi otthonomban mintegy 20 ízben meglátogattam és alapvető '56-os tényeket közöltem. A már említett kötetem 51. oldalán bemutatott záhonyi helyszínrajzot is a rendelőmben készítette. Elmondta többször, hogy az ungvári deportálásakor: „a szovjetelek kínozták, ütötték, lekopták, haját lenyírták, kapott 48 ún. vattát injekciót és több ízben, falhoz állítva, ijesztésként 72 golyót lőttek teste köré, géppisztolyból.”

A legértékesebb dokumentumot: **Kádár Gábor** gyulaházi gazdálkodó

(kulák!) koholt pere iratainak B.2276/1951-3.sz. másolatát 1992-ben a lakásomra hozta el **Dr. Simon István**, nyugalmazott nyíregyházi ügyvéd, aki 1951-ben a tárgyalás jegyzőkönyv-vezetője volt. Jellemző tény, hogy e korjelző statáriális tárgyalásról hiába keresnénk adatokat a nyíregyházi Megyei Bíróságon avagy a levéltárban, mert megsemmisítették! Idézek a megőrzött másolatból: „... az 5 tagú rögtönítélő bíróság Nyíregyházán 1951. június 13-án, szerdán 16 órakor kezdte Kádár Gábor lőfegyver és löszerez bejelentési és beszolgáltatási kötelezettségének elmulasztásával, valamint robbanóanyag tartásával elkövetett bűntettének a tárgyalását. Este 21 óra körül hangozott el a halálos ítélet, ezután ugyanez a bíróság kegyelmi tanácsá alakult, döntése alapján 23 óra 51 perckor már fel is akasztották a szerencsétlen embert!”

Jellemző '56-os hagyományápolásunk hiányosságaira, hogy — a többszöri

ígéretnek ellenére — a mai napig sem kapott emléktáblát Kádár Gábor, sem a Megyei Börtön falán, sem pedig szülőfalujában! Ez az elhallgatás klasszikus és sikeres példája!

Végezetül, megemlítem még: **Bán István** (19931. nov. 3., Nyíregyháza — 2006. máj. 23., Miskolc) nyíregyházi tanyabokri segédlelkész, majd később miskolci tervező mérnök jelentőségét. Őt a forradalom előtt 12 nappal avatták lelkésszé a debreceni Nagytemplomban.

Volt gimnáziumi osztálytársa, **Taraszovics Sándor** felkérésére a nyíregyházi Rádióban tartott két, gyönyörű beszédéért (1956. okt. 31-én: a Reformáció Emlékünnepén és 1956. nov. 2-án azaz Halottak Napján) 6 évi börtönt kapott. Rendkívül súlyos büntetésnek az a magyarázata, hogy két felettese is 1956 esküdt ellensége volt! Így, **Békefi Benő** esperes 1957. febr. 7-én az éppen Nyíregyházán tartózkodó Kádár Jánosnál, amíg **Péter János** debreceni püspök pedig névrokonánál, **Péter Gábor** államvédelmis altábornagynál jelentette fel.

Bán István élete utolsó évtizedében Történelmi Hivatalban és az Országos Levéltárban kutatva sikeresen össze-

gyűjtötte 400 lelkész ügynök adatait, súlyos betegsége ellenére is. Nagyon elkeserítette, hogy nem akadt egyetlen „palástos ügynök”, aki bűnbánatot tartott volna!

Itt megemlítem, hogy 1981-ben tévedésen alapult Békefi Benő bronz domborművének a felállítása (Nyíregyházán, a Korányi Frigyes út 166. szám alatti Magdaleneum azaz Fogvételkosok Református Ápoló Gondozó Otthona előterében: **D. Marton János** szobrászművész alkotása). Éppen Bán István kutatásai tisztázták, hogy Békefi Benő vezető szerepet játszott az 1944. nov. 2-i szovjet elhurcolás (2300 fő civil: ez Nyíregyháza gyásznapja!) „személyi kijelölésben” és ráadásul még KGB ügynök is volt. Ezért a Történelmi Igazságszolgáltatási Bizottság megyei szervezete már 2012-ben javasolta az emléktábla eltávolítását! Érzékelteti hagyományápolásunk fogyatékosait, hogy a dombormű ma is megtekinthető.

Fontos tehát, hogy napjainkban is hirdessük 1956 üzenetét: „alkalmas és alkalmatlan időben!”

Dr. Fazekas Árpád,
'56-os munkatanács elnök

Sztalinizmus és a magyar forradalom

A vita ötven éven át élt a nemzetközi kommunizmus és a szovjet állam között, amit soha meg nem bocsátottak Sztalinnak. Vele és nézetével szemben szervezkedett a nemzetközi kommunizmus, amerikai vezérlettel, Moszkvától független kommunista államok létrehozásával. Így jött létre a „Harmadik Világ” megszervezésére a jugoszláv nemzeti kommunizmus.

Sztalin halála (1953) nem sok változást hozott a Szovjetunió életében, de annyit mindenesetre, hogy hozzá mérhető erős kezű utód nem akadt. Ez adott módot Amerikának, hogy a világhatalomban partnerré tett Szovjetuniót változásra készítse. Sztalin állami apparátusában nagy erőt képviseltek a zsidó elvtársak, akik között időnként tisztogatást végzett. 1952 őszétől kezdve Sztalin nyílt harcot kezdett zsidók letartóztatásával Kijevben az orvosprofesszorok között, valamint irodalmi körökben. Rá pár hónapra Prágában megkezdtek a Slansky-pert, aminek nyíltan zsidóellenes jellege volt.

Nagy nemzetközi nyomás alá került Sztalin utóda Hruscsov. Innen indult ki a sztalinizmus elleni küzdelmek kora, aminek nagy szerepe volt a hidegháború enyhülésében. A genfi

konferenciák 1956-ra már közelítettek a barátság és együttműködés állapothoz a két nagyhatalom között. Ennek az évnek az elején hangozott el Hruscsov híres beszéde a XX. pártkongresszuson, ami elítélte Sztalin rendszerét. Ekkor már évek óta folyamatosan volt a sztalinizmus maradványainak lebontása a birodalomban és a „testvéri” államokban, hiszen — mint láttuk előbbiekben — Nagy Imre miniszterelnöki kinevezése már ennek értelmében történt. Ennek sikere mentette meg a Szovjetuniót az „uralkodói” válságban a fennálló nemzetközi nagyhatalmi rend számára. Ebbe persze sehogy sem illett bele a magyar forradalom nyugati támogatása.

Amíg a győzelmet aratott hatalmak Sztalin lábnyomát ütötték egy feljövőt világkommunizmus sikere érdekében, addig a proletársorsba szorított magyar munkások és diákok kiálltak az emberi, a polgári, a nemzeti szabadságért, és megvívták az egyetlen fegyveres harcot a világhatalomba emelt Szovjetunió ellen.

Ebben a harcban a fizikai erő győzött, de a kommunizmus, mint eszme megrogyott, és rá 34 évre már az oroszoknak sem kellett.

1956

A forradalom és szabadságharc 58. évfordulóján

Aki magyar – velünk tart!

A Magyar Központ szeretettel várja a magyar közösség tagjait ünnepi megemlékezésére 2014. október 26-án

15.30
Az emlékezés koszorúinak elhelyezése a hősi emlékműnél

16.00
Ünnepi emlékműsor a Magyar Központ ifjúsági termében

Helyszín:
760 Boronia Rd,
Wantirna, VIC 3152

A programmal kapcsolatos érdeklődőket Bakos János várja a 0397074265-ös telefonszámon.

Minden bizonnyal Európa lángelméi találták ki az Európai Uniót működtető törvényeket és szabályokat, amelyek nélkül már régen csak por és hamu volnánk

Bár az uniónak nincs alkotmánya, ez szemmel láthatóan csak a keresztényeknek és a nemzetieknek hiányzik, így is benne van az összes fék és ellensúly. Biztosan bennem van a hiba, hogy a látszat és a valóság nem illik egészen egybe. Még sosem találkoztam magyar EU-biztossal, aki el tudta volna nekem magyarázni, egy-egy végleges döntés hány száz vagy hány ezer kézen megy át, amíg végül jogerős lesz. Még az unióba történő belépésünk után hasznos könyvek garadája jelent meg abból a célból, hogy legalább olyan okosak legyünk, mint egy amerikai saját választási rendszerének működését illetően. A választási rendszert sikerült olyan bonyolultt egyszerűvé tenni, hogy végeredményként az európai polgárban az a gyanú ébred: itt pusztán politikai, diplomáciai, gazdasági és pénzügyi újrafelosztás folyik, a magam részéről álomból felébresztve is bárki számára vállalható programot tudnék előadni, bármely szakterületen. A presztízs mellett nagy pénzekről is szó van, de a megegyezés hajtóereje mégis csak a pártcsaládok heves vonzalma a pénzelosztási funkciók iránt. Juncker megválasztásának története éppúgy tanulságos, ahogyan a tagországok vetélkedése az „erős” biztos megbízásokért. Ne feledkezzünk meg arról a sok tízezer emberről sem, akinek a sorsa családjával együtt alaposan megváltozik, ha bekerül a kaptárba, és a legjobb minőségű brüsszeli mézet fogyaszthatja. Azokból az imént emlegetett útbaigazító könyvecskékből éppen olyan keveset okultunk, mint a tízéves csatlakozásunkat ünneplő kiadványokból. Mivel egy állam sem tud visszamenőleg változtatni saját sorsán, nekünk magyaroknak különösen fontos volna, hogy a legjobbat hozzuk ki abból, ami mellett naiv optimizmussal elköteleztük magunkat. Akkor lesz jó világ, és akkor lesz valódi európai öntudat, ha a tagállamok nem abban versenyeznek, melyik tudja jobban hátba szúrni a másikat, vagy éppen ki tudja jobban lejáratni saját kormányát. Ez utóbbi sajnos hungarikum, szégyenletes és gyalázatos.

* * *

Mindnyájan tudjuk, hogy szerte a világon és Magyarországon is rengeteg olyan alapítvány működik, amelynek egyetlen gyakorlatias célja a hiszékeny emberek megvámolása a szegények és rászorultak megsegítésének jelképes céljából. Az ilyen intézményeket kiválóan ábrázolta Dickens a Twist Olivérben: az önzés és képmutatás összefonódik a megtévesztéssel és a sikkasztással. Mivel az együttérzés, a szolidaritás a nagy liberalizmusban főleg ilyen nonprofit szervezetekre van bízva, az emberiség érzékenyebb része állandó csalódásoknak van kitéve. Egy-egy adomány esetén nem szoktunk átvilágítást kérni a cégről, ahová pedig sokan fizetnek be, ott nyilván minden rendben van. Már Nobel óta vitatkozunk azon, lehetséges-e büns találmány hasznából törleszteni valamit a társadalom felé, még inkább egyértelmű a helyzet, amikor taposóaknak eladásából kívánnak erős civil társadalmat szervezni. Kicsiben ugyanezzel a dilemmával találkozunk, amikor pillanatok alatt döntenünk kell, adjunk-e pénzt egy koldusnak, és hajléktalannak. Vannak észérvek és érzelmi parancsok, pozitív és kínos

Szentmihályi Szabó Péter (Magyar Hírlap)

Sarkosan fogalmazva

sztuációk emlékei, de bármit cselekszünk, mindenképpen megsértünk valamilyen erkölcsi alapelvet. Az egész élet felfogható szerencsejátékként, és talán az is, mert jó fának is lehet rossz gyümölcse és megfordítva. Az istenhit előnye a teljes bizonyosság, és olyan bizalom, amelyet a legnagyobb ember sem garantálhat nekünk. Mindennap elárulnak és megmentenek bennünket, de még a működőkaritatív szervezetek esetében is teljesen világos, hogy apparátusa első helyen szerepel az ellátandók listáján. Az alapítványi függetlenség követelése magyarrá lefordítva annyit jelent, hogy senkinek semmi köze ahhoz, kiktől és mire kapom a pénzt, vagy ha már igen, állapotunk meg egy méltányos összegben, mint a kereskedők a védelmi pénzben. Az is világos, hogy a támogatandó embercsoportok közül a leginkább kiszolgáltatottak a legjobb célcsoport, mert egy kis pénzért bármit aláírnak. Az alapítványi rendszer a kapitalista berendezkedés róka fogta csukája: csak addig eredményes, amíg hitelesen tud hazudni.

* * *

Még a végén megsajnálom szegény Falus Ferencet, mert úgy állhat az események láttán, mint a ló annak idején, mögötte.

Ilyen alapon Horváth Csaba is megvalósíthatta volna élete nagy álmát, és megtestesíthette volna az egy mindenkiért, mindenki senkiért ősi baloldali törekvést. Most már az egész balliberális oldal észlelheti, demokráciafelfogása mennyire anarchisztikus. Persze lehet próbálkozni, elhitetni az emberekkel, hogy a rezsisökkentés veszélyes és tilos, éppúgy, mint az alapkamat csökkentése. A magyar társadalom gondolkodásmódja teljesen politikafüggővé vált, vagyis nemcsak a kormánypártok és az ellenzékiek nem értenek egyet semmiben, hanem a köztereket járva is képesek vagyunk megállapítani, ki melyik pártra fog szavazni, vagy éppen marad otthon. Pedig normális esetben egy polgármester személye nem alkalmas politikai nézetek ütköztetésére, ahogyan a szocializmusban sem sokat számított, ki lesz a városi vagy fővárosi tanácselnök. A nagyberuházások többsége akkor is téves tervekben és számításokon alapult, és az ezekre szánt összegeket akkor is megcsapolták személyektől és politikától függetlenül. 1988-ban egy dél-amerikai állam fővárosában egy majmot is indítottak főpolgármester-jelöltként, de a lakosság kirekesztő előítéletei miatt mindössze négyszázezer voksot kapott. A magyar önkormányzatok (előjáróságok, község-házak, tanácsok) megtanulhatták a leckét, miszerint „elvtársak, csak addig nyújtózzunk, ameddig a takarónk ér!”. Mintegy négy évtizede hivatásos koplalóművészként járjuk a csárdást és főzzük a gulyást társadalmi rendszerektől függetlenül. Az egyik balliberális alaptétel szerint a kormány minden ágazatot „ellehetetlenít”, és aki ezt a szörnyű szót képes leírni vagy kimondani, az más aljasságok elkövetésére is alkalmas lehet. Lesz belőle szóvivő, politológus, politikai pszichológus, szociológus és jelenkori történész. Bocsánat, a közgazdászt kifelejtettem, pedig Bokros Lajos nélkül nem képzelhető el Budapest, Magyarország, sőt Európa jövője sem.

* * *

Ágymagasságból enyhén szólva is beszűkül az ember érdeklődési horizontja, és még annál is kisebb lesz a mozgásteret

Egy, az ablak előtt elszálló madárnak, vagy egy megrebbenő ágnak jóval nagyobb személyes hírértéke van, mint annak, hogy odakint esik-e az eső. Ha egy tőlünk negyven centiméterre levő tárgyat elérünk, az számunkra nagyobb fegyvertény, mint egy török vár visszahódítása. Filmesztétikai szakmisereteim is rohamosan bővülnek, főként amerikai krimikből kigyűjtöttem a legfontosabb mondatokat, amelyeket tetszőleges sorrendbe állítva az egymilliomodik bűnügyi rekmű is elkészíthető, fűszerezés tesztes szerint: *Mi folyik itt? Állj, rendőrség! Naná, mocskos zsaruk! Minden rendben? Van házkutatási parancsuk? Kérem az ügyvédelem!* Ha csak ennyit tudnak, akkor én most kísétálok innen. Ezt az embert még soha életemben nem láttam. Néhány napig ne hagyja el a várost. Nem figyelt fel valami szokatlan dologra? Voltak ellenségei az áldozatnak? Áldott jó ember volt. Van alibim, harminc ember tanúsíthatja a klubban. Volt ilyen fegyverem, de tavaly ellopák. A nappali? Tiszta! A konyha nem annyira. Főnök, van egy kis gond! Látogatónk van. Társaságunk van. Kíséretet kaptunk. Ezzel együtt, mármint hogy húsz-, harminc-, sőt negyvenéves filmeket nézünk (mert a még korábban készültek még rosszabbak, de már klasszikusok), a magyar bűnügyi krimik talán még szörnyűbbek, mert a gyártási, rendezői, forgatókönyv-írói, dramaturgiai tehetségtelenséghez rossz színészi játék is társul. Lehetséges, hogy nálunk még ötven évig boldogan furikáznak majd olyan kocsi-kal, amelyekből egy akciófilmben akár tízet is felrobbantanak, legfeljebb a gonoszak elfogásakor mutathatjuk be, hogy szörnyű csatakiáltások kíséretében földre kényszeríteni a jól táplált, aranyfukszos, csíkos alsógatyás bűnözőket már mi is jól tudjuk. A fehérgalléros, politikai vagy pénzügyi bűncelekményekből ritkán készül film, mert mire egy nevezetes ügyben megszületik a végső döntés, már senkit sem érdekel a sorozat többi része. Tény, hogy a világot ellátó amerikai hülyeségipar száz éve szolgálja a népek boldogságát, a férfiak büszkeségét, a női nem formagazdagságának kultúráját, és a jobb amerikai filmhősök üdvözült mosolyú zárómondatát: A házámat szolgáltam.

* * *

A magam részéről sosem estem túlzásokba a népek barátságával kapcsolatban, már csak a rengeteg közhely miatt sem, mely különböző politikai rendszerek nevében megnyalta a tíz ujját a sok békefolyamat miatt

A jól felfegyverzett, nagy hadsereggel rendelkező államok természetesen csak azoknak nyújtanak támogatást, melyek térdre ereszkedve várják a kiválóan és csakis számukra elkészített menüt. Az a politikus, aki nem így tesz, cserbenhagyja népét, diktatúrákat támogat titkon vagy egészen nyíltan, de jól el lehet vitatkozni a jövőn Kávéházi Konrádokként. Csak amikor közlik veled, hogy nincs más alternatíva, akkor kezdenek merészebb vélemények megjelenni, most már nem a József Attila-féle fasiszta kommuniz-

mus ellen, hanem a liberális kommunizmus és fasiszmus ellen is. Olyan ez, mint az allergén betegségek megállapítása, ott lappang a szervezetben évekig vagy évtizedekig, aztán lesújt. Egyetlen nép, nemzet, náció, vallás sem különb a többinél, legfeljebb más fejlődési vagy romlási szakaszban van. A közösségeket nagyrészt a hagyomány táplálja, és ha ez a hagyomány megfelelő, több ember áll a szolgálatába. Mind a nehéz történelmi éveknek, mind pedig a véletlenszerűen megnyert csatáknak vannak pozitív és negatív fejleményei, de a sok szenvedésnek csak akkor van értelme, ha nem önmagunkat és csakis önmagunkat hibáztatjuk. A történelem majd megítéli tetteinket és fejlődésünket, évszázadok messzi távlatából utódaink majd eldönthetik, hogy jól, vagy rosszul végeztük dolgunkat. Az kell, hogy vezérelje mindennapi cselekedeteinket, hogy az elkövetkező generációk is büszkén nyilatkozzanak majd arról a múlttól, ami még számunkra a jelen, többet nem tehetünk, de ennyit meg kell tennünk.

* * *

Nemrég történt, hogy fiam autóját a reggeli forgalomban kicsit összetörték, egyszerűen elbambult a másik autó sofőrje.

Mivel mindkét fél sietett, és egyértelmű volt a felelősség kérdése, gyors telefonszámcsere követően dolgukra indultak, hogy a papírmunkát majd később békésen, egy kávé mellett elintézik. Nem volt rendőr, nem volt betélapcsere a helyszínen, vagy fenyegetőzés, csak bizalom és megkönnyebbülés. Bizalom, hogy minden rendben lesz, és megkönnyebbülés, hogy meg lehet ezt a helyzetet is oldani emberségesen, tisztelettel és egyfajta könnyed beletörődéssel, mert emberek vagyunk, akik néha hibázhatnak. Ilyen történetek hallatán felcsillan a reménység, megváltozhatunk még, fogunk tudni őszintén mosolyogni egymásra, és nem a hibákat és a rosszat meglátni mindenben. Politikai téren bízni egy kormány vagy egy polgármester tetteiben és szavában, jót derülve egy balliberális letűnt korszak elhasznált arcainak újbóli feltűnésén, vagy először csak elhinni a benzinkutas hölgynek reggel a kasszájánál, hogy ma talán már nem ver át, ezért mosolyog. Bízni abban, hogy van értelme újból és újból felébredni és küzdeni céljainkért. A bizalom és a hiszékenység közti határvonal nagyon keskeny, de ez nem csu-

pán az egyéneken múlik, hanem a másik fél szándékán és hozzáállásán is. A választási óriásplakátokon van, aki közösség építését hirdeti, van, aki az ellenzék építését. Én személy szerint a közösségben bízom. Ha hiszékenyek leszünk, akkor majd garantáltan jön az átverés, és könnyen mi lehetünk azok a balekok, akiket legközelebb betesznek a hintába Bokros után. Ezt a játékot inkább hagyjuk meg a gyerekeknek, mielőtt megint jön Falustól a jeges zuhany.

* * *

Az ágyhoz kötöttség előnye és egyben hátránya, hogy a hírek iránt érdeklődő ember a több — önkéntelenül vállalt — szabadidő kapcsán rengeteg értékes és számos haszontalan információ birtokába juthat. A 2014-es orvosi-életlani Nobel-díjat egy olyan kutatás nyerte el, amely bizonyítja, hogy az emberi agy egyfajta térképet készít jártunkban-keltünkben, így az „agy térkép” segítségével lehetünk képesek a sötétben is tájékozódni. A közelgő önkormányzati választások kapcsán ez a képesség kifejezetten jól jönne a baloldal szinte naponta cserélődő jelöltjeinek, mivel láthatóan számukra sem egyértelmű, hogy milyen programmal, kinek szólva, milyen irányba indulnának, csak a sötét maradt. Ajánlanám számukra a „Sweet Dream alvásrendszer” fantázianevű terméket, a Gazdasági Versenyhivatal komoly összegre büntetett meg egy vállalkozót, aki téves ígérettel édes álmot ígért vásárlóinak, a termék pozitív, ámde valótlán élettani hatásait hirdette. A megtévesztés témakörénél maradván a legnagyobb közösségi oldal bejelentette, hogy az iparágba fejlődött kamufelhasználókat értékesítő és használó oldalak tulajdonosai jogi szankciókra számíthatnak, ez biztosan számos külföldi és hazai oldal tulajdonosát fogja érinteni, gyorsan kiderülhet, hogy ki mögött van valódi támogatottság, és ki az, aki csak szeretne többet mutatni a valóságnál. A téves ígérettel kapcsolatban jó lenne, ha a politikai megtévesztést és soha be nem váltott ígéreteket is hasonló módon lehetne szankcionálni, de szerencsére az ország többsége már nem az édes álomban, hanem a dolgos hétköznapiakban hisz. Optimizmusra adhat okot az is, hogy a rezsisökkentésnek hála szerencsére egyre tovább maradhat felkapcsolva a villany, segítve abban, hogy ne higgyük el az önjelölt, sötétben tévelygők hamis ígéretét.

Magyar pékség

Hazai ízek, hazai bő választék, hazai tudás és

gyakorlat nyomán.

Naponta friss sütésű kenyerek és péksütemények.

Specialitásunk a fonott kalács

valamint az eredeti magyar pogácsák.

126 Main St. Croydon VIC 3136

Tel.: (03) 9723-1807

E.mail: info@hungarianbakehouse.com.au

MAGYAR CÍMTÁR

NSW-I MAGYAR SZÖVETSÉG, SZERVEZETEK, EGYESÜLETEK, EGYHÁZI KÖZÖSSÉGEK, ISKOLÁK

NSW-i Magyar Szövetség, Ilosvay-Egyed Katalin, 19 High St. Gladesville, NSW 2111. Tel.: (02) 9879 6496, Mobile: 0414 740 079 E-mail: hcnsww@outlook.com Honlap: www.hungarians.org.au — Délvidéki Magyar Szövetség, 31 Glendenning Rd. Glendenning, NSW 2761, Tel.: 9675-2103. — Magyar Ház, 1-5 Breust Pl. Punchbowl 2196, T.: 9759 6974, — Szent Erzsébet Otthon, 1 Symonds Rd. Dean Park 2761, Tel.: 8818-8501, Fax: 9626 5756 —

Társadalmi és karitatív szervezetek:

Szent Erzsébet Karitás Társaság, 120 Parramatta Rd. Ashfield 2131, Tel.: 9799 5469. — Ausztráliai Magyar Kisebbségi Alap, Bánki Éva 118 Boronia Rd. Greenacre NSW 2190, Tel.: 9793 2789.

Társadalmi és érdekközösségi szervezetek:

Hungarian (Magyar) Social Club, 706-708 Smithfield Road, Edensor Park NSW 2177. Tel.: 9610 6226, Fax: 9610 0123. — Blacktowni Magyar Nyugdíjasok Társasága Kildare Rd és Gribble Place sarok, Blacktown. Elnök Kendrella Gizella Tel 4733-3941

Bajtársi szervezetek

Független Magyar Szabadságharcos Szövetség Ausztrália, v. Bene Ferenc elnök. FMSZSZ P. O. Box 10. Helensburg, NSW. 2508. Tel/Fax: 4294-1919.

Magyar egyházközösségek és lelkészek:

Ft. Lédeczi Dénes, katolikus lelképásztor, 51-59 Allawah Street, Blacktown, NSW 2148; Telefon: (02)9622-1125, Mobil: 0418135020; email: ledeczidenes@gmail.com. — Magyar Református Egyház, Nt. Péterffy Kund, Tel.: 4751-7860, Mob.: 0416 370 100, Email: mresydney@yahoo.com.au Cím: 114 Hamrun CCT, Rooty Hill 2766.

Magyar Iskolák és Ifjúsági Szervezetek

Flemingtoni Magyar Iskola, Exeter Rd. Homebush West, NSW 2140, Katona Rózsa, Tel.: 9750 2792. — Bankstowni Állami Magyar Középskola, Mona Street, Bankstown, NSW 2200, Sólyom Judit, Tel.: 9314-0247. — Magyar Cserkész Otthon, Melville Reserve, Hampstead Rd. Homebush West, Tel.: 9764 1687. — Maci Klub Magyar Játzócsoporth, Cserkészotthon, Melville Reserve, 52 Hampstead Rd. Homebush West, NSW 2140. Péterffy Réka Tel: 4751-7860, Hegyi Vanda Tel.: 4732-5020. vagy 0407-412-622.

SZAKMAI CÍMTÁR

Külképviselet

Magyar Nagykövetség. Cím: 17 Beale Crescent, Deakin, ACT 2600. Email: consulate.cbr@kum.hu

Internet:

www.mfa.gov.hu/emb/canberra

Telefon:

(02) 6282 3226 és (02) 6282 2555

Fax: (02) 6285 3012

Nyitva: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 09.30 – 16.00 óráig, előzetes telefon bejelentkezés alapján.

Cukrászat:

Sweet Kiss Cake Shop, 343-345 Clovelly Rd. Clovelly 2031, T.: 9664-2654

Wellington Cake Shop,

157 Bondi Rd. Bondi 2026 (Opp. Wellington St.) Tel.: 9389-4555.

Éttermek

Bondi Cosmo Hungarian Cafe/Restaurant Tuesday to Sunday Ph: 9369 3425 212 Bondi rd Bondi

Corner 75 magyar étterem

75 Frenchmans Rd. Randwick NSW 2031 Tel: 9399 5712

Motel:

Tarcutta Halfway Motor Inn (Magyar vezetés alatt), Hume Highway, Tarcutta. Tel.: (02) 6928-7294, Fax: (02) 6928-7128.

Magyar italok

Goulburn Wine & Spirits 9 Brisbane St. Darlinghurst 2010 Tel 9264-8459, fax 9264-8941.

NAPELEMEK felszerelése magánházakra, vagy cégek épületeire egész Ausztráliában SUNOVA ENERGY 0412-358-460 (Géza)

Orvos:

Dr. Halász Elisabeth GP. 170 A Wardell Rd. Dulwich Hill, 2203. Tel.: 9559 2511.

Orthopéd Sebész

Dr Szomor Zoltán, Térd, csipő és egyéb mozgásszervi betegségek sebészi kezelése Tel: [02] 8568 6700 12-14 Ormonde Pde, Hurstville 2220 www.sydneyhipandkneesurgeon.com.au

Fogorvos:

Dr. Oliver Szakáll, 14 Hillend Rd. Doonside, 2767. Tel.: 9622-4177.

Szállító, Költöztető:

OSS (World Wide Movers Pty. Ltd.) 36-38 Bearing Rd. Seven Hills, 2147 T:(02) 8825 9300, Fax: (02) 8825 9333.

Tolmács, Fordító:

Bárány Márta, Tel: 9211 3664, Fax: 9280 0340

Állami tolmács és fordító

Szabó Éva Van Steenwyk Tel.: 02-9427-1160 Mobile: 0418-420-236

Ügyvédek:

Esther Simons, 19 Birrel St. Queens Park, NSW 2022 (Bondi Junction) Tel.: 9387 6382, Fax: 9369 5457

A. B. Török & Company, Level 1. 9 Burwood Rd. Burwood 2134. Tel.: 9745-4988, Fax: 9715-2440.

Gellért Róbert ügyvéd és közjegyző

Lang Gellert & Co 9 Bronte Rd. Bondi Junction 2022 Tel: 9389-7355, Fax: 9369-5342 E-mail: robert@langgellert.com

Tévé antenna szerelő

DUNA tévé és egyéb digitális antennák, csatornák beállítása. Telefon: Géza 0412-358-460

HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK - HÍREK -

A munkanélküliség jelenti a legnagyobb kihívást Európában — hangoztatta Herman Van Rompuy, az Európai Tanács elnöke az Európai Unió állam- és kormányfőinek milánói csúcstalálkozóját záró sajtótájékoztatón. Franciaország és Olaszország azt fogja kérni az Európai Uniótól, hogy fordítsanak 14 milliárd euróval többet az a fiatalok munkahelyteremtését célzó, úgynevezett Ifjúsági Garancia program megvalósítására, de Németország ennek keményen ellenáll a milánói EU-csúcson.

A fiatalok munkanélkülisége az európai gazdaság csapása, de Európa ezt a küzdelmet is megnyerheti — tette hozzá José Manuel Barroso, az Európai Bizottság távozó elnöke.

Francois Hollande francia elnök kijelentette, hogy Matteo Renzi olasz kormányfővel együtt azt javasolják, hogy a tervezett 6 milliárd euro helyett 20 milliárdot fordítsanak az 5 millió állástalan európai fiatal munkába állítására.

A munkanélküliség Európa egyik legszorítóbb gazdasági gondja; 25 millió ember, a lakosság 11,8 százaléka nem talál munkát, s a fiatalok körében közel 25 százalékos a munkanélküliség.

Martin Schulz egyetértett a büdzsé emelésével, szerinte is megoldást hozna, ha több pénzt költenének a problémára, s a tagországok azok, amelyek késlekednek a fiatalok megsegítésére szolgáló programokkal. A 6 milliárd euró „csak egy százaléka a szükséges összegnek” — vélekedett. A milánói csúcstalálkozó másfél éven belül a harmadik, amelyet a térség munkaerőválságának szentelnek, miközben növekszik a lakosság csalódottsága a kormányok és intézmények képtelensége miatt arra, hogy meggyógyítsák a földréz gazdaságát.

***

Öt amerikai repülőterén hamarosan kötelező szűrésnek fogják alávetni az

Ebola sújtotta nyugat-afrikai országokból az Egyesült Államokba érkező légi utasokat — közölték kormányzati forrásokra hivatkozva egybehangozóan amerikai sajtóorgánumok.

Az intézkedéseket elsősorban a Libériából, Sierra Leonéból és Guineából érkező utasokkal szemben alkalmazzák, de kiterjedhetnek más ebola-ferőzött országra is. Hétfőgőn kezdődik a szűrés a New York-i Kennedy repülőterén, s az intézkedéseket Washington, Chicago, Atlanta és Newark nemzetközi repülőterére is kiterjesztik majd.

Alejandro Mayorkas belbiztonsági miniszterhelyettes bejelentette, hogy a vám- és határőrizet alkalmazottjai utasítást kaptak rá, hogy a határátkelő helyeken kiszűrjenek mindenkit, akin a „betegség általános tünetei” észlelők.

Az amerikai repülőterekre érkező utasoknak a bevezetendő szabályok értelmében kérdésekre kell majd válaszolniuk és kézi szkenneres testhőmérséklet-mérésnek kell alávetniük magukat. A járvány sújtotta országok elvileg eddig is kötelesek voltak már a felszállás előtt megszűrni a tőlük kiutazókat.

Mayorkas nem bocsátkozott részletekbe, de annyit elmondott, hogy az utazóknak egyúttal felvilágosító nyomtatványokat ki fognak osztani, amelyek leírják, hogy milyen tünetei vannak a kórnak és hogy baj esetén hova forduljanak segítségért.

A Pew közvélemény-kutató intézet legfrissebb adatai szerint az amerikaiak 11 százaléka nagyon, további 21 százaléka pedig valamennyire aggódik amiatt, hogy az Ebola-vírus valamelyik ismerősüket is megfertőzheti. 67 százalékuk emiatt nem nagyon, vagy egyáltalán nem aggódik.

***

Évszázados időkapzsula pecsétjét nyitották fel New Yorkban. A titokzatos bronz kapszula rég elhunyt Wall

Street-i üzletemberek dokumentumait rejtette, melyek a várost kereskedelmi központként ünnepelték. Az emlék készítőinek szándéka szerint 1974-ben kellett volna kinyitni, de akkor erről elfeledkeztek.

Sebészkesztyűt viselő munkások távolították el a kapszulát 1914 óta zárva tartó 26 csavart a Historical Society (Történelmi Társaság) rendezvényén, nézők tömegének gyűrűjében.

Az emberek közelebb hajoltak, amikor a kupak levált, és Nick Yablon történész kiemelte az iratokat: a századforduló üzletembereit érdeklő témákról szóló dokumentumokat, könyvecskéket, újságokat, amelyek többek közt a tea-, kávé- és fűszerkereskedelemtől, baseballról és bika- viadalokról szólnak.

A Lower Wall Street-i Üzletemberek Egyesülete és a történelmi társaság töltötte meg és helyezte el a kapszulát, hogy megünnepeljék a New Netherland Company 1614-ben kapott kereskedelmi engedélyének háromszázadik évfordulóját. Ez a társaság volt a fiatal gyarmatok egyik úttörő kereskedelmi vállalkozása és a város későbbi virágzó üzleti életének előfutára.

Az egyesület azt kérte, hogy 1974-ben nyissák fel a kapszulát, de idő közben erről megfeledkeztek, míg a társaság egyik manhattani raktárának gondnok meg nem találta. A jó állapotban megőrzött papírok között igazi érdekességek is előkerültek: egy 1774-es keltezésű levél másolata, melyet az amerikai függetlenségi háború előtti évben a későbbi New York helyén épült gyarmat írt a brit fennhatóságú Bostonnak, hogy megsürgesse a gyarmatok egyesülését.

Volt egy távirat is a papírok között: 1914. május 23-i keltezéssel Martin Glynn New York-i kormányzó kívánt minden jót 1974 New Yorkjának. Abban az évben a város pénzügyi válsággal küzdött, a Lower Wall Street-i Üzletemberek Egyesülete már nem létezett.

Területi autonómia Koszovóban

Egész 2007-ig Koszovóban 30 önkormányzat működött. Ma ez már 38-ra rúg, a többséget a koszovói törvényhozás és a brüsszeli szerb-koszovói egyezmény (2014) hozta létre, és ami a koszovói szerb lakosság számára igen kedvező, ugyanis 10 önkormányzatban a szerbek vannak többségben. Ez a tíz összevéve A KOSZOVÓI SZERBEK 90 százalékát MAGÁBA FOGLALJA, azaz 10 koszovói szerb közül 9 otthon van és a saját területileg autonóm közigazgatását élvezi. A szerb megmaradásra és jövőre biztató, hogy jelenleg a szerb önkormányzatok egy közösségi szövetség megalapításán dolgoznak, — a brüsszeli egyezménynek megfelelő módon.

Koszovó lakosságának 88%-a albán, 7%-a szerb 5%-a pedig egyéb (főleg török és roma).

Az önkormányzatok hatáskörét a brüsszeli egyezmény 18 pontban határozta meg, — ezek minden közigazgatási egységre, — albán és szerb — vonatkoznak. Ezek:

1. Helyi gazdasági fejlődés
2. Városi és vidéki tervezés
3. A termőföld használata

4. Építkezés szabályok és ellenőrzés
5. Helyi környezet védelem
6. A közszolgáltatások mint víz, csatornázás, szennyvíz tisztítás, személteltakarítás, helyi utak, helyi közlekedés és helyi fűtő berendezések
7. Helyi segélynyújtás
8. Az óvodák, elemi és középiskolák fenntartása
9. A körzeti orvos szolgáltatás
10. Társadalmi segély, gyerek védelem, árvák gondozása, idősök ellátása.
11. Közvetlen levő lakások
12. Egészségügy
13. A helyi szolgáltatások és rendezvények engedélyezése
14. Az utak, terek és más nyilvános területek megnevezése
15. Parkok és köztérek
16. Idegenforgalom.
17. Kultúra és szórakozás
18. Egyéb ügyek amiket nem végeznek más hatóságok.

Azokban az önkormányzatokban, ahol a szerbek vannak többségben a helyi hatóságok ezen felül külön felhatalmazást kapnak hogy kinevezzék a helyi rendőri parancsnokokat, védjék a helyi vallási és kulturális értékeket, és helyenként még a felsőoktatásban is részt vállalhatnak.

A 2014-es népszámlálás szerint Koszovó lakossága 1 860 000 volt ami azt jelenti, hogy az átlag lakosság egy ön-

kormányzaton belül 49 000.

Koszovó területe 10 908 négyzetkilométer ami kb. egy tízede annak a területnek amit a trianoni rablókére Romániához csatolt.

Koszovóban két hivatalos nyelv van: albán és szerb, így a szerb nyelv használata a tíz szerb önkormányzatban többet ér mint a magyar Romániában vagy Szlovákiában, ahol a mi anyanyelvünk nem hivatalos nyelvnek csak regionális nyelvnek számít.

Tegyük fel néhány kérdést!

AMI KIJÁR A KOSZOVÓI SZERBEKNEK MIÉRT NEM JÁR A FELVIDÉKI, ERDÉLYI, DÉLVIDÉKI ÉS KÁRPÁTALJAI MAGYAROKNAK? MIÉRT NEM KÉSZÜLT EL EGY OLYAN DOKUMENT CSOMAG A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN AMI AZ ÖNKORMÁNYZATOK HATÁRAIT ÉS HATÁSKÖRÉT A KOSZOVÓI SZERBEKHEZ HASONLÓAN LEFEKETTÉNE?

Ugye milyen jó lenne kitűzni azt a célt, hogy a trianoni rabló határokkal elszakított magyar nemzet testek olyan önkormányzatokba tömörüljenek ahol a magyarok többségben vannak s ahol az elszakított magyarok 90%-a él békében a szomszédokkal.

VESSZEN TRIANON!

Kroyherr Frigyes

Tegyük tisztába 1956 októbere történetét

Tegyük tisztába 1956 októbere történetét,

1. rész Mi történt az egyetemen?

Tegyük ezt amíg élnek a szemtanúk! Mert most fog elkövetkezni az a nagy nemzetünk tolvajai, tönkretévői a „baloldali” nosztalgiát táplálva, egymás után fognak a legaljasabb ávós pribékekből is nemzeti szenteket csinalni.

Mint láttam és hallottam a 2009-es megemlékezéseken keresztül, még a polgári avagy jobboldali orientációjú TV-k emberei is vajmi keveset tudnak az 1956-os eseményekről, ezért nem is kell csodálkozni amikor a gyerekeink az iskolákban 56-ot Petőfivel, meg Kossuthal hozzák össze. Bár '56 „14 pontja” Petőfi 12 pontjából kapott inspirációt, mint látni fogják az általam ide citált szövegekben, amelyek a teljes szavahihetőséget bírják, mert az 56-os tanúk még élnek! És számtalan korabeli dokumentum még megtalálható.

Hát kezdjük a kezdetnél a budapesti Műegyetemen:

1956. október 22. Attilával a Műegyetem nagy előadótermének, az aulának karzatán helyezkedtünk el. Az aula díszes, márványborítású falai és márvány oszlopai alatt az egyetem egykori rektorainak mellszobrai sorakoztak. Egyiküknek, Sztoczek rektorának mellszobra, mely most a DISZ iroda előtt áll, két hét múlva majd életmentő szerepet fog játszani az életben, de most nem tűnik ki a többi közül. Legtöbbjükről semmit sem tudtam akkor. Mikor Attila észrevette érdeklődésemet, megjegyezte: – Tudtad, hogy sokan közülük zsidók voltak? – Kisvártatva hozzátette: – Akárcsak Rákosiék meg az ávósok. – Tehetséges nép – mondtam – ironikus, nem?

A teremben lehettünk vagy kétezren, de egyikünk sem figyelt igazán oda, hogy mi is történik a pódiumon. Az összegyűlt diákok egymásközti beszélgetéseinek monoton duruzsolása hatotta át a termet, míg a szokásos, szabványos kommunista szónoklatok foszlányai csak úgy elszálltak a füllük mellett. Ilyen volt minden ilyen gyűlés: ők beszéltek, mi pedig azzal védekeztünk, hogy nem figyeltünk oda. Alattunk, a földszinten, a pódiumon ült a két rektor, Gillemot László és Cholnoky Tibor. Mellet-tük néhány professzor, az egyetemi párttitkár és a pártfunkcionáriusok, valamint a DISZ helyi vezetősége.

Egyforma kék zakóikban, fehér ingükben és vörös nyakkendőjükkel úgy hatottak, mint valami pingvin-csapat. A gyűlést maga a DISZ hívta össze abból a célból, hogy az akkor már érzékelhető politikai erjedést meglovagolják s a reformokat követelő diákság élére állva a helyzetet a kezükben tartásuk. Így remélték megakadályozni, hogy egy független diákszervezet jöhessen létre. Mióta megalkult Szegeden a MEFESZ, a DISZ egyszerre elkezdett törődni a diákságot foglalkoztató gondokkal. Hirtelen fontosak lettek nekik olyan kérdések, mint a kedvezményes utazási bérletek és olcsóbb tankönyvek ügye, a koszt és a diákszallások minősége. Mi mindehhez nem szoltunk hozzá, csak hagytuk őket beszélni, elvégre a hitehüket már régen eljátszották.

Attila egyszer csak oldalba bökött és lemutatott a pódiumra, ahol valami

tülekedés folyt a mikrofon közelében. Hirtelen csend lett a teremben, mindenki dermedten figyelte a szokatlan fejleményt. Egyszerre egy hangot hallunk:

„Szegedről jöttem, beszélni akarok!”
Hihetetlen! Ilyen még nem volt! A levegőben szinte izzik a feszültség. Nem is tudjuk, hogy ki beszél, de azt látjuk, hogy a DISZ pingvinek egy vékony fiút próbálnak eltuszkolni a mikrofon közeléből. A fiú diáknak látszik, s egyre beszél, gesztikulál, de nem halljuk, hogy mit mond, mert a kézkakós DISZ-esek ellökődtek a

mikrofontól.

Közben Orbánné, a párttitkár ragadta magához a mikrofont és dorgálni kezdte a közönséget: – A maguk feladata a tanulás! – majd majdnem kiabálva folytatta: – Mi nem kérünk a szegedi MEFESZ-ből! Nincs szükségünk újabb szegedi gondolatra! Fogalmam sem volt, mi a baja Szegeddel, a szegedi gondolatról azt sem tudtam, eszik-e vagy isszák. De ez a bátor szegedi gyerek, ez nagyon imponált! Nem fért a fejembe, hogy mit is akar ez a szegedi diák? Megbolondult? Nem tudja, hogy ezért kicsaphatják az egyetemről, de akár még börtönbe is kerülhet? Legjobb esetben egy alapos verést biztosan kiosztanak neki az ávón.

Hát nem tudja, hogy nekünk nincs beleszólási jogunk semmibe? Nem tudja, hogy a mikrofon azoknak van fenntartva, akiket az elvtársak oda engednek. Még a DISZ-pingvinek is csak azt mondhatják el, amit már előzőleg egyeztettek a pártvezérekkel. De még a kijelölt szónokok sem beszélhetnek bármikor, nekik is be kell tartani az előre meghatározott sorrendet.

Attila megjegyzése saját gondolataimat visszhangozta: – Te érted, mi történik ott lent?

Időközben bevonultak a terembe a katonai tanszék vezetői, s helyet foglaltak a pódiumon. Az egyetemen egyedül nekik volt fegyverük és azt állandóan viselték is. Halálos csönd támadt, mindenki a pódiumot nézte.

Am a szegedi diák nem adta föl a harcot. Láttuk ahogy tovább próbálkozott, hogy az őt visszatartók gyűrűjéből kiszabadulva visszakérüljön a szónoki emelvényre.

Egyszer csak a hallgatóság soraiból bekiáltott valaki: – Hagyják beszélni! Meghült a vér az ereimben. Ilyenre még nem volt példa, mióta a Vörös Hadsereg „felszabadította” Magyarországot. A merész hang egy hatalmas termetű, szőke ötödéves építészhallgatóé, Danner Jancsié volt. Jancsi fülei vörösek, szája remeg, de nem hátrál – elszántan néz szembe az őt

lyaikon tartották kezüket, a DISZ-titkár pedig valamit éppen ordított a mikrofonba.

A hangzavarban egyszer csak újra halom a korábbi hangot, ezúttal már határozottabban és hangosabban:

– A szegedi MEFESZ küldötte vagyok! Engedjenek beszélni!

Úgy éreztem magam, mint akit hipnotizáltak. Lassan, szinte gondolkodás nélkül felemelkedek a székből és elindulok a hang irányába. Látom, hogy Attila is ugyanezt teszi. Valami ellenállhatatlan belső indítástól indultak el így tucatjával, a terem

szabadság szele. A nálunk tanuló lengyel vendégszervezők támogatásunkat kérik. Az orosz csapatok körülfogták Varsót, de a lengyel csapatok is körülfogták az oroszokat. Poznan még szabad, de be van kerítve. Lengyelország nekünk is utat mutat, de egyben támogatásunkat is kéri. Nem hagyjuk cserben őket! Mi, szegedi egyetemisták elhatároztuk, hogy követjük a lengyelek példáját és megalakítjuk a független diákszervezetünket, a Magyar Egyetemek és Főiskolák Egyesületeinek Szövetségét a MEFESZ-t. Csatlakozzatok ti is, alakítsátok meg a saját MEFESZ szervezeteket.

Ekkor egy kicsit belezavarodik a mondókájába, hangja elcsuklik, aztán lassan és dallam nélkül dűnyögni kezdi a Himnuszt. Először bizonytalanul, majd fokozatosan, egyre erősebben és határozottabban átveszi azt tőle a teremben összegyűlt kétezer ember. Van ebben valami dacos, valami a rendszernek, a hatalomnak ellentmondó gesztus, mert a Himnuszt, ha nem is merték hivatalosan betiltani, de a kommunisták nem szívelték, s ritkán lehetett azt nyilvános alkalmon énekelni; valahogy összegeztethetetlennek tűnt az „Isten” szóval kezdődő ima a kommunista eszmékkel. Így főleg templomban, mise végén énekeltek. Az aula hatalmas csillárja remeg és rezegnek az ablakok is, ahogy teli torokból, könnyes szemmel, feszes vigyázásban együtt énekeljük nemzeti imánkat.

Mire a végéhez érünk, mintha valami csoda történt volna, mert mi, a korábban félős, kiszolgáltatott diákok szinte újjászülettünk. Olyan volt, mintha valami közös esküt tettünk volna, és ettől valahogy elmúlt a félelem, már nem féltünk és ettől valahogy fel is szabadultunk.

Délután öt óra lehetett, amikor közfelkiáltással megszavaztuk, hogy a Műegyetemen is megalakul a fővárosi MEFESZ.

A pártemberek és a DISZ-pingvinek még mindig a pódiumon toporogtak, de a mikrofon most már a mi kezünkben van. Most már mi döntünk, hogy ki beszélhet, és nem tagadtuk meg senkitől a szót. A hallgatóság döntötte el, hogy kit kíván meghallgatni. Ha a diákok egyetértettek a szónokkal, megtapsolták, ha nem, kifütyülték. Az első felszólalók még csak a magunk diákgondjaira koncentráltak. Egyikük a nyugati nyelvek oktatását, egy másik a kötelező marxizmus-leninizmus oktatás eltörlését szorgalmazta.

Közben persze futótűzként terjedt a városban a gyűlésünknek híre, egyre-másra érkeztek az egyetemek és üzemek küldöttei. Valami csoda folytán, amit máig sem értek, az egész városban híre ment, hogy nálunk valami rendkívüli történik. A felszólalások pedig egyre szenvedélyesebbé, a követelések egyre mind radikálisabbá váltak.

Engem az eufória teljesen hatalmába kerített. Keztem hinni, hogy én is számítok, hogy számít a véleményünk, hogy a jövőnk a saját kezünkbe kerül. Ezekben a percekben a tegnap még cinikus, passzív emberekből cselekvő, hittől és tettvágytól izzó hazafiak lettünk. Úgy éreztem, hogy most már életünknek van értelme és ezért minden erőmmel szolgálni akartam az ügyet, ami honfitársaimat

rémülten figyelő kétezer diákkal.

– Elment az esze – gondoltam. Közben egy újféle, méltatlankodó moraj fut végig a termen és akkor, néhány sorral előttem, az egyik évfolyamtársam, Zsindely Laci bátortalanul tapsolni kezd. Mintha lavina indult volna meg. Először négyen, majd tízesével, százasaival ugrottak fel és csatlakoztak a futótűzként terjedő tapsviharhoz. A fülsiketítő zajban inkább leolvastam Attila szájáról, mint hallottam azt, hogy: – Tapsolj, vagy soha többé nem állok szóba veled! Hihetetlen látvány volt. A székeiből felemelkedő közönség ovációjára az emelvényen helyet foglaló pártemberek zavartan és tehetetlenül tanácsalankodtak. Még sohasem láttam őket ilyen elbizonytalanodottnak. Az izgalomtól a hátamon futott a hideg miközben tapsoltam, mint egy megszállott.

Az agyamban vadul kergetőztek a gondolatok: Lehetséges mindez? Vagy csak képzelődöm? Tényleg képesek vagyunk nyíltan ellentmondani azoknak, akik eddig mindig dirigáltak nekünk? Mégis számít a mi véleményünk? Hát számíthatunk mi is? Lehet fontos az, amit mi gondolunk? Lehet, hogy ezentúl szabadon beszélhetünk? Lehet, hogy ezekkel az én gondolataimmal nem is vagyok egyedül?

Felborult a rend, totális káosz tört ki a teremben. A párttitkár a telefonhoz rohant. A pingvinek halálsápadtan, magukba roskadtan toporogtak. A katonai tanszék tisztjei piszto-

minden pontjáról a diákok a hang irányába. Volt valami felemelő s egyben riasztó is ebben a spontán megmozdulásban. Mentünk előre anélkül, hogy tudtuk volna, ki tart velünk.

Mindannyian a pódium felé tartottunk, ahol az elszánt, de ugyanakkor riadt pingvinek körülfogva tartották a szegedi MEFESZ-es fiút. A pingvinek köre egyre ritkult ahogy közeledtünk, ahogy nyomultunk a mikrofon irányába. Mikor kinyúltam az egyik kővér pingvin felé, hogy eltoljam az útból, a felcsúszott kabátujjam alól kivillant a karórám. – Szent ég, 3 óra 40 perc, lekésem a randevút, oda a mozielőadás! De aztán, alig 5 méterre tőlünk megláttam a mikrofont. Teljes erővel nyomultunk előre.

A DISZ ellenállás csökkent, majd teljesen szétesett, és ekkor Danner Jancsi megmarkolta a mikrofont, szájához emelte:

– Felkérem a szegedi egyetem küldöttjét, jöjjön a mikrofonhoz!

Hatalmas ováció fogadta a bejelentést. Aztán láttam, ahogy a 190 centiméternél is magasabb Jancsi lehajol és átadja a mikrofont egy kistermetű sovány fiatalembernek, akit védőgyűrűként vettünk körül. Szemembe könny szökik, amikor ő határozott hangon megkezdi beszédét:

– Diáktársak! Magyarok! – Fényképezőgépek villannak, idegenek rohannak a telefonokhoz, filmesek reflektorai világítják meg a termet. A szegedi mindezzel nem törődik, csak elkezd beszélni:

– Megint Lengyelország felől fúj a

Mi történt a budapesti műegyetemen?

szabaddá, büszke és boldog polgárok-ká teszi majd.

Pillanatnyi eufóriát hirtelen a kétség és félelem váltotta fel. A lelkesedés nem pótolhatja a tapasztalatot, s nekünk nincs tapasztalatunk. Mi lesz, ha valami ostobaságot követünk el? Honnan tudjuk, mi a helyes viselkedés céljaink elérésére? Aztán, mintegy válaszként saját kérdéseimre, meghallom, amint a soron következő felszólaló bemutatkozik:

– Szilágyi József vagyok. A felnőtt esti tagozat hallgatója volt, Nagy Imre köréhez tartozó reform-kommunista. Feszült figyelemmel hallgattuk.

– Amit csináltak, az nem törvényellenes! A Népköztársaság alkotmánybiztosítja a szólásszabadságot és a kormányhoz való felterjesztések benyújtásának jogát. Nem csak jogotok, kötelességeket is, hogy kinyilvánítsátok gondjaitokat, a kormányzatnak pedig kötelessége, hogy azokra választ adjon.

Szilágyi után Kuczka Péter költő vette át a mikrofont.

– Nem értek egyet a párttitkárokkal. Ma nem a tanulás a legfontosabb dolgok, ma annál is fontosabb feladatok van. Poznanban sztrájkolnak a munkások. Varsót tankok veszik körül. Ma szolidaritást kell mutatnotok a lengyel dolgozókkal, a munkásokkal akik mindannyiunkért küzdenek.

Mialatt a beszédek hallgattuk, lázasan jegyeztük füzetünkbe a követeléseket, amiket az összegyűlt diákság közfelkiáltással megszavazott.

A jegyzetelők között ott volt Némethy Ede, Szabó Iván, Danner Jancsi, Nemcsik Bandi és még néhányan. A 1848-as 12 pont mintájára próbáltuk összeállítani követeléseinket. Hét órára járhatott az idő, amikor egy félénk, dadogós diák lépett a mikrofonhoz. Zavartan, alig hallható-

cionáriusok és a DISZ-esek, valamint Cholnoky Tibor rektor, és mögöttük a katonai tanszék tisztjei. Arcukon döbbenet és megrökönyödés.

Most a párttitkárnő lépett a mikrofonhoz és ominózus hangnemben megfenyegette a résztvevőket. Kijelentette, hogy a gyűlés be van rekesztve, aki nem távozik, az illegális gyülekezésen vesz részt, aminek súlyos következményei lehetnek, beleértve az egyetemről való kitiltást. Ezután fogta magát és ki is vonult a teremből, nyomában a DISZ-esekkel és a pártemberekkel. A sajtó képviselői is velük mentek, kivéve egy vörös hajú fiatalembert, a *Szabad Ifjúság* munkatársát. Ő ott maradt velünk, nem félt részt vállalni az illegális gyűlésből.

Legnagyobb meglepetésünkre nem mozdult helyéről a katonai tanszék parancsnoka, Marián István. Ugyancsak ottmaradt Cholnoky Tibor rektor, néhány professzor és a katonai tanszék tanárai. De talán a legmeglepőbb az volt, hogy a kicsapással való fenyegetőzés ellenére diák nem hagyta el a termet.

Most új szónok lépett a mikrofonhoz. Azt javasolta, hogy menjünk a Rádióhoz és olvassassuk be a követeléseinket. Egyik tanársegédünk, Jankovich István felajánlotta, hogy a kis olasz Topolino autójával átvizsi a delegációt Pestre.

Este 9 óra tájban el is mentek, de hamarosan eredménytelenül vissza is érkeztek. Mint mondták, a Rádió illetékesei csak úgy lettek volna hajlandók a hírekben leközlölni a pontjainkat, ha kihagyjuk a radikális követeléseket, tehát csak úgy, ha nem említjük a Szovjetuniót, Lengyelországot, a szabad választásokat, a sajtószabadságot és Nagy Imrét. Mivel alkudozásra nem voltak felhatalmazva, így

kezdték, s a tömeg már indult volna kifelé, amikor a katonai tanszék tanárai, akikről eddig meglepedtünk, most megindultak a mikrofon felé. A mozgás leállt, s minden szem a tanszék vezetőjére, Marián István alezrederes felé fordult.

Marián harmincöt év körüli, alacsony, sötéthajú ember volt. Természetesen párttag, ráadásul zsidó is, mint számos magasabb beosztású személy azokban az időkben. Bár kommunista volt, nem a fanatikus, sztálinista fajtából való, inkább a Nagy Imre-féle reform-kommunista szárnyhoz tartozott. Erdélyi származása folytán olyan környezetben nőtt fel, ahol a különbség zsidó és nem zsidó között csak a vallásra vonatkozott, de mind a keresztények, mind a zsidók magyarnak vallották magukat.

Amikor Marián István a mikrofonhoz lépett, nem tudtuk, mire számíthatunk. Ahogy lejjebb állítottam számára a mikrofont, magamban azon reménykedtem, hogy ne „elvtársaknak” szólítson bennünket.

Így kezdte – Fiaim!
Bár a hallgatóság fele nő volt, mégis éreztük, hogy a helyes megszólítást használta, az egyetlen megfelelő.

– A ti életek ugyanolyan értékesek, mint az enyém. Én is ugyanolyan magyar vagyok, mint ti. Minden egyébként szempont másodlagos. De idősebb is vagyok nálatok, és jobban is ismerem a rendszert amelyben élünk. Nem engedhetlek benneteket éjnek idején az Ávó karmaiba. Viszont holnap, fényes nappal, hivatalos engedéllyel fogunk felvonulni. Semmi törvénytelenséget nem fogunk elkövetni. S ha jól végezzük a dolgunkat, holnap estére velünk lesz az egész város. Én az első sorban megyek majd veletek.

Marián szavait hallgatva végtelen megkönnyebbülést éreztem. Pont erre volt szükségünk. Egy tapasztalt ember józan tanácsai kellek, olyan valakié, akiben megbízhatunk. Ő egy ilyen ember. Benne az ész és a bátorság jó arányban párosul, őt nyugodtan követhetjük.

A gyűlés ugyan tovább folyt, mi, a formálódó vezetőség, tizenegy óra táján elhagytuk a pódiumot. Megkértük Nemcsik Bandit, hogy juttassa el a követeléseinket Sándor Ivánhoz, a *Jövő Mérnöke* főszerkesztőjéhez.

Iván vagány karakter volt, biztosak voltunk benne, hogy megtalálja a módját, hogy másnap reggelre ki nyomtassa a követeléseink listáját.

Utána rektorunkhoz, Cholnoky Tiborhoz fordultunk, azzal a kéréssel, hogy engedélyezze, hogy az egyetem stencilgépén sokszorosíthassuk a 14 pontot. Ő megtagadta az engedélyt, nem merte vállalni az ezzel járó felelősséget. Tanácstalanok voltunk. Reggelig feltétlenül sokszorosítani kell a másnapi tüntetést meghirdető röp-lapot és a tizennégy pontot, de hogyan?

Akkoriban a stencil féltve őrzött eszköz volt, amit gondosan elzárva tartottak, nehogy illetéktelen kezekbe kerülne „ellenséges propaganda” terjesztésének eszközzé váljék. Az elvtársak vigyáztak rá, hogy csak az ő felügyeletük alatt lehessen bármit is

sokszorosítani.

Töprengésünknek egy fiatal kémia tanársegéd ötlete vetett véget. Mindenki Szőke Katinak hívta őt a hajszíne miatt, mert a valódi neve Nemes Kati volt. Azt eddig is tudtuk, hogy Kati szép, de most kiderült, hogy bátor is.

– Én tudom, hol van a stencil, s ha felnyitjátok az ajtót, megmutatom, hogyan kell kezelni. Sokszor használtam házi feladatok és dolgozatok sokszorosítására. Két perc alatt feltörtük az ajtót. Szőke Kati, Némethy Ede, Danner Jancsi s még néhányan nekiláttunk a munkának.

Éjfél lett, mire elkészültünk a röp-lap és a 14 pont sokszorosításával.

Visszamentem az Aulába, ahol még tartott a gyűlés. Ott kiosztottam néhány példányt, a többit megtartottam. Megegyeztünk, hogy az éjszaka folyamán terjeszteni kezdjük a röp-lapot.

Perr Gyuszinak volt egy motorbicikije, így ő – menyasszonyával, Mariával, aki előző nap az atlétikai versenyen, mint futó szerepelt – Csepelre mentek, rám pedig a gödöllői Agrár-egyetem jutott, ahova Péter bátyám járt.

Reggel hétre vissza kell jönnünk az egyetemre, mert nekem, az újonnan alakult MEFESZ tagjának, az egyetem bejáratánál őrszolgálatot kell teljesítenem. Így aztán alváásra nem sok idő maradt.

Éjjel egy óraker végre elhagytam az egyetemet. Éppen elértem a teljesen üres 49-es villamost, de a Rákóczi úton már nem járt a villamos. Futva folytattam utamat a Keleti pályaudvar melletti HÉV-állomásra, ahol éppen csak sikerült felugranom a már mozgásban lévő vonatra. Kiizzadva ültem a fütetlen kocsiban, s csak kedves kordbársony zakómnak köszönhettem, hogy nem fáztam meg. Kerepesen, ahogy végigyalogoltam a falu hosszú főutcáján, a kutyák hangos ugatással jelezték érkezésemet. Hazatérve aztán Bukucs ugrándozott körülöttem, alig tudtam megnyugtatni. Október 23-a volt, keddi nap, éjjel két óra.

Megpróbáltam csöndben kinyitni a mindig csikorgó konyhaajtót. Mami a tűzhelyen hagyta a vacsorámat, amit egyenesen a lábamból kezdtem el enni. Közben mocorgást hallok a szobából. Gyorsan tányért vettem elő és kissé szalonképebb módon abból faltam tovább.

Először Mami jelent meg hálókön-

tásban, aztán Aptyi, kopasz fején hálósapkájával. Idővel Péter és Andris is felébredtek és kijöttek a konyhába. Elmeséltem nekik a gyűlést, felolvastam a 14 pontot és a tüntetést meghirdető röp-lapot.

Ahogy ott álltam a konyha közepén, lelkesen magyarázva, hogy mi mindent követelünk, családom tagjai hitetlenkedve néztek rám. Mami arcáról leritt az aggodalom, hogy fia megbolondult. Andris, aki első álmából alig ébredt fel, azt hitte, hogy saját álmomat mesélem. Aptyi könnybe lábadt szemekkel hallgatott. Ő megértette, miről van szó.

Átadtam Péternek a kiosztandó röp-lapokat. Ő átvette, de figyelmeztetett: – Lehet, hogy nem tüntetés lesz holnap, hanem letartóztatás. Próbáltam meggyőzni, hogy Sztálin is tévedett, amikor a Vatikán erkölcsi súlyát lebecsülve gúnyosan kérdezte, hogy a pápa hány hadosztállyal rendelkezik? Biztos voltam benne, hogy a mi eszméink erősebbek, mint a megszállók fegyverei, és hittem, mélyen és őszintén hittem, hogy az a természetes, ha minden gyarmat előbb-utóbb szabadul az idegen megszállás igájából. Nem volt kétséges előttem, hogy egy hazugságra épült rendszer előbb-utóbb magától összeomlik. Idéztem Eisenhower, hogy a szabadságot csak azok érdemlik meg, akik hajlandók áldozatot hozni érte.

– Nem gondoljátok, hogy szükség esetén az amerikaiak segítségünkre sietnek? – kérdeztem.

– Hát tudod, ha több olajunk lenne, akkor talán igen. – mondta Péter.

– Ne légy már ilyen naiv. Péter szentül hitte, hogy Eisenhower elődje, Roosevelt volt az, aki kiszolgáltatta Jaltában Magyarországot Sztálinnak. Véleménye szerint a gazdag országok nem törődnek a szegényekkel, csak saját gazdagságuk növelésével.

Nem értettem egyet vele. Biztos voltam benne, hogy a gazdagoknak is van lelkiismerete. Azzal érveltem, hogy Amerika hozta létre a Marshalltervet, és amerikai önkéntesek is harcoltak Franco ellen a spanyol polgárháborúban. Na meg hát, nem is kérünk tőlük semmit, mondtam, elvégre holnap csak egy békés tüntetést fogunk rendezni, engedéllyel, s egy kommunista őrnagy vezetésével.

Hajnali három óra tájban kerültem ágyba, de ötkor már fel is keltem, hogy elérjem a 6:02-es HÉV-et.

Bocsor András

an csak ennyit mondott:

– M-m-mi lenne, h-h-a k-k-kimenének az oroszok?

A hatás leírhatatlan volt. Pillanatnyi halálos csönd után az összegyűlt tömeg egy emberként ugrott fel székből és egetverő, véget nem érő ovációval fogadta a javaslatot. Szinte hihetetlen volt, hogy végre valaki ki merte mondani azt, amit mindnyájan gondoltunk, de senkinek nem volt bátorsága hangosan kimondani.

És ekkor, az általános ováció mellett, először még az üdvrivalgással vegyesen, de aztán egyre erősebben, egyre hangosabban, majd már orkányszerűen felharsogott a skandált jelszó: „Ruszkik haza! Ruszkik haza!”

Már több órája ott álltam a mikrofonnál azokkal, akikkel a szegedi fiúnak utat törtünk a pódiumhoz. Tőlünk jobbra tanácstalankodtak a pártfunk-

inkább visszajöttek.

Közben most már teherautószámra érkeztek a budapesti gyárak küldöttései, és az aulában a szóoklatok hangvétele egyre tüzezebbé, radikálisabbá vált. Engem este tíz óra körül már nagyon kínzott az éhség, s már a zsebeimben található kenyérmorzsákat majszolgattam. Ennek ellenére eszembe sem jutott otthagyni a gyűlést, mert ezt a lassan úrrá lett, és mindent átható forradalmi hangulatot egyszerűen nem lehetett otthagyni.

A következő szónok azt ajánlotta, hogy vonuljunk testületileg a Rádióhoz. – Minthogy a háromtagú delegációt elutasították, majd meglátjuk, mit szólnak egy háromezer tagú delegációhoz? – mondta.

Az ováció, ami ezt a felvetést fogadta, fölöslegessé tett minden a további vitát. Mindenki szedelőzködni

AUSZTRÁLIAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ
Nth. Fitzroyi Gyülekezet
Melbourne

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház

121. St. Georges Road, North Fitzroy Vic. 3068
szolgálati

A victoriái kerület lelkipásztora Dézsi Csaba
Lelkészi hivatal: 121 St. Georges Road, North Fitzroy
Postacímünk: P.O. Box 1187 North Fitzroy, 3068
Az Egyház honlapjának címe:
www.hungarianreformedchurch.com
E-mail: melbref@gmail.com
Telefon: (03) 9481-0771
Mobile: 0414-992-653 (Dézsi Csaba lelkész)
Csutoros István főgondnok: 9439-7067
mob.: 0407 683 002

MELBOURNE (VIC)

2014. október 26-án vasárnap de. 11 órától
REFORMÁCIÓI EMLÉKÜNNEPI ISTENTISZTELET
Úrvacsora Közösség
Igét hirdet: Nt. Dézsi Csaba
121 St. Georges Rd. North Fitzroy.
(112-es villamos a Collins St.-ről, 20-ik megálló
az Edinburgh Parkkal szemben)
12 órától A GYÜLEKEZET 65 ÉVES ÉVFORDULÓJÁRA MŰSOROS
DÍSZEBÉD, a Bocskai Nagyteremben, (Watkins St. bejárat)

NSW. SYDNEY 2014. október 26-án vasárnap 11.30 órákor

Reformációi Emlékünnepi ISTENTISZTELET
Úrvacsora Közösség
Minden vasárnap az Istentisztelet ideje alatt, gyermek Istentiszteletet is
tartunk. Szeretettel kérjük a szülőket, nagyszülőket, hogy hozzák el
kicsinyeiket
Igét hirdet: Nt. Péterffy Kund
Uniting Church, Carrington Ave.

ADELAIDE (SA)

2014. október 26-án vasárnap de. 11 órákor
Reformációi Emlékünnepi ISTENTISZTELET
Úrvacsora Közösség
Igét hirdet: Nt. Szabó Attila
az Unley Uniting Churchben (Unley St. és Edmund Ave. sarok)
Minden szerda este 6 órától BIBLIAÓRA,
a Templom társalgójában. Mindenkit szeretettel várunk.

BRISBANE (QLD)

2014. október 26-án vasárnap de. 11. órákor
Reformációi Emlékünnepi ISTENTISZTELET
Úrvacsora Közösség
a Marsden-i Magyar Házban
Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrinc
150 Fourth Avenue, Marsden, a marsdeni Magyar Házban,
Istentisztelet után minden vasárnap ebédelni lehet
GOLD COAST — ROBINA 2014.
Minden hónap első vasárnapján du. **2 órákor** Bibliaóra
Minden hónap **harmadik vasárnapján** du. **2 órákor**
ISTENTISZTELET
Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrinc
Cottesloe Drv. and University Drv. sarok Robina

Ajándékként lapje meg rokonait, ismerőseit a nemrég megjelent „A North Fitzroy-i Magyar Református gyülekezet története, a MEGVALÓSULT ÁLMOK — Nt. dr. Antal Ferenc ígértései tükreben.

A könyv ára 20 dollár. Megvásárolható istentiszteletek után a Bocskai nagyteremben (123 St. Georges Rd. Nth. Fitzroy), vagy megrendelhető postán. Küldje rendelését csekkel együtt a Hungarian Reformed Church, P. O. Box 1187 Nth. Fitzroy címre és adjon hozzá 5 dollárt a postázásra.

REFORMÁTUS SZEMLE

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház fizetett melléklete és kiadása
Felelős szerkesztő Csutoros Júlia
Postai címünk: P. O. Box 1187, North Fitzroy VIC. 3068
Telefon: (03) 9439-8300 Email: csutoros@tpg.com.au

IDEJE GONDOLNI A KÉTNYELVŰ ISTENTISZTELETRE?

Ahogy ünnepezzük Egyházunk 65-ik évfordulóját, egyúttal szükséges előre is nézni a jövőbe. Nyilvánvaló, hogy nekünk a magyar nyelvű Istentisztelet igen fontos! De, ahogy Luther Márton kifejezte, vallást hirdetni azoknak, akiknek a nyelv értelmetlen, nem hatásos és hiábavaló. Azért számára fontos volt, lefordítani a Bibliát és a latin szertartásokat magyar nyelvre.

A Magyar Élet október 2-án kiadott 39. számában, a Református Szemle oldalán megjelent általam írt „Gondolatok” alatti megjegyzés helyén annyiban, hogy én valóban gyermek voltam 1949-ben amikor ide érkeztünk. Gyermek igen, de aki folyékonyan beszélt, írt, olvasott magyarul és németül, és aki már két éve angolt tanult a gimnáziumban Németországban. Angolul írt cikkem (mely le lett rövidítve) csak azért volt angolul írva, mert (sajnos ’kis gyermek’ vagyok, öregkoromban a számítógépen) komputeremen nincs magyar ékezzettel felszerelt betűrend, máskülönben magyarul írtam volna cikkemet. Itt a Szerkesztőség bocsánatát kérem, hogy mertem egyházunktól fizetett oldalán angolul írni, mely talán az újság irányzata ellen van.

Azok, akik Melbourne-i lakosok talán emlékeznek, hogy három évig szolgáltam gyülekezetünket magyarul. De már akkor tervemben volt, hogy a közeljövőben a gyülekezet szolgálata két nyelven történjen, hogy kinyúljon fiataljainkhoz, unokáinkhoz és a vegyes házasságokhoz. Két Istentisztelet: egy magyar, egy angol? Vagy vegyes nyelvű Istentisztelet? Én magam, a két külön Istentiszteletet tartom praktikusabbnak. A fontos az, hogy gyülekezetünk ki kell nyúljon és elérje a magyar honfitársaink lelki gondozását bármilyen nyelven is, hogy betöltsse létezésének célját!

Antal Ferenc

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház Nth. Fitzroy-i gyülekezet lelkészei

Nt. Dr. Antal Ferenc
Szolgált 1949 október — 1993 április

Rev. Francis J. Antal
Szolgált 1993 április — 1996 december

Nt. Dézsi Csaba
Szolgál 1997. januártól

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház Nth. Fitzroy-i gyülekezet főgondnokai

Dr. Garbalyi Gyula
53/60-as években

Bodrogközi Béla
Geelong-i gondnok 53-2000

Csutoros István
főgondnok 2013. november

Istentisztelet után a templom udvarán:

Balról — **Hie Béla** 65-72 éves főgondnoka, jobboldal — **Szabó Balázs** főgondnok 73-89,
középen: **Csutoros Csaba** főgondnok 89-2013.

Volt egyszer egy magyar adás. Furcsa egy helyen jött létre: a román fővárosban, Bukarestben. Ott volt ugyanis az ország egyetlen Televíziója. 1969-et írtunk, a politikai barométer éppen enyhülésre állt, így megtörtént az a csoda, hogy a román televízió egyszer csak megszólalt magyarul! Nosza ünneplőbe öltözött a székely, s úgy ült le minden héten a tévé elé, ahonnan magyarul beszéltek hozzá.

A csoda ha nem is három napig, de 15 évig tartott amikor az erdélyi magyarság számára oly fontos magyar adást 1985-ben egyik napról a másikra megszüntették.

A Magyar Adás történetéről az egykori szerkesztőség három tagja, Józsa Erika, Simonffy Katalin és Tomcsányi Mária könyvet írt, melynek bemutatója novemberben lesz Marosvásárhelyen. Lapunk olvasói elsőként pillanthatnak bele a készülő kötetbe.

Tomcsányi Mária, Józsa Erika, Simonffy Katalin

Józsa Erika

De most komolyan miért is ...?

... olyan fontos nekünk papírra vetni ezt a történetet? Miért nem várjuk ki, hogy majd az utókor helyünkre tegyen bennünket a nagy romániai magyar médiapanoptikumban? Hiszen a történelem tanulsága szerint a valódi értékrendek előbb-utóbb kialakulnak. Két-három nemzedékkel később, amikor már nem érzi úgy az éppen aktuális fiatal nemzedék, hogy elődeinek érdemei valarmennyire is csorbítanak az övéit, rendszerint megszületnek a nagyszabású elemzések, tanulmányok. Valaki majd belőlünk is doktorálni fog. Ha... És itt jön a „ha”.

A világ normális országaiiban nem gond elővenni a tévészés hőskorának archívumát. Fakón, karcolásokkal tele, de megvannak a filmek, lehet restaurálni, tanulmányozni őket. Romániában azonban volt egy olyan eszement korszak, amikor több évtizednyi, celluloidra rögzített archívumot beolvastattak, hogy kivonják a nyersanyagból az ezüstöt! No persze a fenenyagy takarékosság jó alkalom volt célzott tisztogatásra is. Könnyű volt

Józsa Erika

így eltüntetni minden olyan kordokumentumot, ami nem konveniált a rendszernek.

1983-85 táján a magyar adás vágónői hónapokon át azzal a hálátlan feladattal birkóztak, hogy válogassanak az archívumból sorra előhozott tekercek tartalmában. Csak azt volt szabad megtartani, amire megfelelő indoklást lehetett ráhúzni. A feláldozandó anyagok közül aztán ki-k próbálta megmenteni, amit tudott. Lopkodtuk, csempesztük haza szatyruk mélyén, egyenként, hogy fel ne tűnjön, (mert időnként, szűrőpróbaként a kapunál ellenőrzés is volt!) a műsorainkat. Meg egymásét is.

Hogy ezekkel az anyagokkal mi lett? Akkor mindenki azt remélte, hogy az örület csak átmeneti, hogy hamarosan helyükre kerülhetnek majd a megmentett filmek. Sajnos

azonban az átmenetiség túl sokáig tartott. A pincékben, padlásokon eldugott, hőre, páratartalomra érzékeny filmtekerceknek nem sok esélyük

Lukács Zsuzsanna vágónő

volt túlélni Ceausescut. Az országból való távozásunkkor a mi lakásunk erkényén is ott maradt vagy 50 filmtekerecs. Máig nem derült ki, hogy mi lett velük.

Nos, kedves utókor, miből fogod hát megírni azt a doktorit?

Itt veszed majd hasznát ennek a kollektív visszaemlékezésnek, mely bepillantást enged magánéletünkbe, s a hetvenes-nyolcvanas évek azon történéseibe is, melyek szorításában éltünk és dolgoztunk. Az, aminek filmen vagy írásban nyoma sincs, még megmaradt a mi és egykori nézőink emlékezetében. Fejtsd le róla ügyesen elfogultságun-

A MI MAGYAR ADÁSUNK II.

kat, esetenkénti öndicséretünket, s ami marad használd egészséggeddel!

Csép Sándor

A romániai magyar tévéadás és a nemzeti létélmény

A szigorú cenzúra miatt ki kellett alakítanunk az úgynevezett metanyelvet, ami azt jelentette, hogy olyan áttételesen fogalmaztuk meg a kimondhatatlant, amibe nem köthetett bele a cenzor, mert tételesen nem lett kimondva semmi, ami sérthette volna a Hatalmat.

Ez egy szép, de veszélyes játék volt, mert bizonyos idő múltán nem csak a nézők értették ezt a nyelvet, hanem az elmeörök is.

Minden esetre néhány évig sikerrel alkalmaztuk a kényszerből kimunkált kommunikációt.

Ami a legfontosabb és amire büszkék is lehetünk, az az, hogy a nézők magukénak érezték műsorainkat és a műsorkészítőknek hitele volt a közönség körében.

Lehet van némi szépítés és túlzás is abban, amit akkoriban gyakran lehetett hallani, miszerint hétfő délután négykor a gyárakban, hivatalokban leáll a munka, a mezőről hazamennek az emberek és mindenki leül a televíziós készülékek elé, hogy végignézzék a magyar adást. Mindenki odaül e g y e m b e r k é n t (!) – És ez az, ami fantasztikus. A romániai másfélmillió magyar közösségből százezrek ugyanazt nézték, hallották, többnyire ugyanazt gondolták a Barcaságtól Máramarosszigetig, Végvártól Csíkszeredáig. Azonos információk befogadása, az odafigyelés egy bizonyos irányba, hasonló készítmények kialakulása, közös értékrend formálódása jelentette a közösséggé fejlődést. A közös élmények erősítették az összetartozás élményét és számos kapcsolódási pontot teremtettek a többékevésbé egységes nemzeti lét megtapasztalásához.

Ez a különös társadalmi folyamat külön szociológiai tanulmányozást érdemel. A XX. századi romániai magyar nemzetiségi folyamatok és jelenségek alakulásában fontos katalizatori szerepet töltött be az

RTV magyar nyelvű adása

Józsa Erika
A romániai magyar könnyűzene

Az első showműsor után a sajtó felfigyelt ránk. S nemcsak személy szerint ránk, hanem felfigyelt arra a jelenségre amit ma már a romániai magyar könnyűzene születeként emlegetünk.

A magyar adásnak döntő szerepe volt ebben. A Siculus fesztiválon feltűnt énekesek és együttesek soha nem váltak volna országosan ismertté a magyar adás nélkül. Helyi sztárok, akik egy kisváros, vagy akár nagyváros klubjaiban, színpadain szereztek nevet és népszerűséget maguknak, soha nem lépték volna át a városhatárt a

Józsa Erika és Horváth Károly

magyar adás nélkül. A tévé zenei stúdiójában igényes, színvonalas felvételek készültek, olyan mentor állt melléjük, mint Boros Zoltán, akit nyugodtan tekinthetünk a romániai magyar könnyűzene „keresztapjának”. A stúdiófelvételek valóságos alkotóműhelyek voltak, ahol profi hangmérnökökkel dolgozhattak s szakszerű segítséget kaptak. Addig nem fejeződött be a felvétel, míg nem volt teljesen rendben dallam és szöveg, hangszerelés, harmónia, prózódia. Lelkes amatőrökből profi hangfelvételeket varázsoltak elő. Akarva akaratlanul fejlődni, csiszolódni kellett.

Helyi nevezetességekből országos sztárok lettek, lettünk! Ezer idegenek köszöntek ránk az utcán. Rajongóktól kaptunk leveleket. Autogramokat osztogattunk.

Koncertszervező iroda nem volt, ügynökök sem voltak akik futtattak, menedzseltek volna bennünket. Ki-k saját szakállára szervezette koncertjeit, turnéit, több-kevesebb sikerrel. Nem kapkodtak értünk hanglemez-szerződésekkel, az egyetlen hivatalos, állami lemezgyár egyénileg szóba sem állt volna velünk. A magyar adás nemcsak fellépési lehetőséget adott, de kapcsolatot teremtett a lemezgyárral, időnként még kész anyagot is adott át a saját felvételeiből, melyekből lemez készülhetett.

Nem hiszem, hogy sokszor fordult volna elő a világon hasonló eset, hogy egy kis tévéműsor, mely egy országon belül egy kisebbségnek sugároz heti pár órás műsort, ekkora befolyással lett volna sajátos kulturális értékeinek nemcsak megmaradására de már kialakulására is. Ez volt a mi adásunk, a magyar adás!

Csáky Zoltán A szembejövő Magyar Adás

A minap Erdélyben jártam, a székely kisváros főterén, Gyergyószentmiklóson élém áll egy atyafi:

- Emlékszik-e még rám? Hát... névmemóriám soha nem volt jó, de még a borostás arcot sem tudtam hova tenni.
- Én voltam a juhászlegény barátja, akiről a bicskás riportot csinálta.
- Így már igen.

A hetvenes évek elején a csíki falvakban egyre több halálos kimenetelű bicskázás történt. Bárokban, kocsmákban fiatal emberi életet oltott ki a „székely virtus”. A Csíkkarcfalván történetek Öllerer Jóskaival filmre vettük. Csikorgó tél volt. A kocsmában pálinkázás közben összeszólkózott két barát. Hazafelé menet a juhászlegény társa hátába szúrta a bicskát. Öt évet kapott. A tettest a börtöncellában kerestem fel. A dokumentumfilmben megszólaltak a székely társadalom felelős tényezői. Újságíró kollegám Ferencz István ütötte le az alaphangot, tőle származott a bicskás riport főcíme is: „J'accuse”. Ferenczest kirúgták a helyi pártlaptól. Az akkori hivatalosság álszent módon védte a székely közösség hírnevét. A megyei lapban románok, magyarok, németek (?) tiltakoztak vehemens hangon, hogy a székely nem bicskázik, a bicskát csak szalonnázásra és kopjafák faragására használja. Főszerkesztőnk, Bodor Pali leadta a filmet, és utána jó ideig, amikor Csíkba mentem, Csép Sanyit adta mellém kísérrőnek. Persze hogy a hajam szála sem görbült meg, csak hát a bicskázás tabutéma volt a romániai közéletben, sajtóban, mint ahogy tabutéma volt a táncház, a Kaláka-műsoraink, és tabu volt moldvai csángó magyarokat a képernyőn mutatgatni, néven nevezni őket.

(FOLYTATÁS JÖVŐ HETI LAP-SZÁMUNKBAN)

In Memoriam

lett tánc és tanítás terén. 1956-ban, Bécsben a Rockerfeller Trust Fund segítségével megalakította a **Frele Ungarische Kammer Ballett csoportot** — ahol ő volt a balett mestere a Sissy film összeállítója — amiben **Romy Schneider** volt a főszereplő.

Amikor 1958-ban emigrációba jött Kálmán, úgy mint a háború utáni bevándorló, akik a művészet és zene képzettségük miatt úgy Kálmánnak is nehézségeik voltak. Mielőtt elindult volna, a Bécsben szolgáló ausztrál hivatalnokok nem sok jóval biztatták a munkavállalás szempontjából, mert ide inkább az egyszerű munkások kellett elsősorban. Amikor megérkezett Melbourne-be csak nagyon kevés munkát talált a balett világban. A 7-es TV csatornánál dolgozott és táncolt, majd 1960-ban ő volt a fő-táncos a **Winifred Atwell** ausztráliai körútján.

1962-ben alakította meg a **Solymossy Balett & Music Akadémiát**. Nem telt bele sok idő, a legnagyobb balett iskola lett itt Ausztráliában. Victoria területén nem csak Melbourne külvárosában de vidékeken is volt iskolája. **Elizabeth Mrongovius** csatlakozott hozzá, mint táncos és segítő — tánc és ruhatervezésével segítette az előadásokat. Mind ez a vállalkozás semmi állami támogatás nélkül történt. Maga Kálmán sok energiával rendelkező egyéniség volt, 1964-ben a Hungarian Art Festival vezetője volt, a fehér szarvas **The white Elk** balett előadást több mint 7000 néző ünnepelte.

A vállalkozás neve megváltozott az Australian Balett Comique mint új vállalat több előadást, rendezvényt adott elő a helyi színházakban, többek között a Comedy Theatre-ben és a Palais-ben, ami St.Kildá-nak egyik legnagyobb színháza volt. 1979-ben a Year of the Child alkalmából az Australian Balett Comique 40 gyerek részvételével Európai úton voltak — 68 előadáson vettek részt, Németországban, Dániában, Hollandiában, Belgiumban és Svájcban. Kálmán és Elizabeth, akit feleségül vett 1984-ben tíz évig Európában maradtak — balett táncot tanítottak.

Amikor visszatértek Melbournebe, Kálmán elnöke lett az Ausztráliai

Magyar Magazin TV Asszociációnak — és mellette a 3ZZZ Magyar nyelvű rádióban is közre működött. Ezeket a munkákat is közösen végezte feleségével Elizabeth-tel, aki 2012-ben meghalt.

Solymossy Kálmán minden nehézségek ellenére is nagyon szépen beleillesszkedett és bekapcsolódott az itteni, ausztráliai életbe, és élet teljesítménye nagyban hozzá járult az itteni kulturális élet kialakulásában.

Will Mrongovius, Solymossy's brother-in-law, was assisted by his brother **Robert Mrongovius**. Az eredetit magyarra fordította **Szeverényi László**, — Ausztráliai Kisújság.

Solymossy Kálmán és

a Melbourne-i sikeres kezdete....

Aki itt volt Melbourne-ben az 50-es évek végén és a 60-as évek elején tudják igazán Solymossy Kálmán megjelenését Melbourne-ben. Hosszú idő telt el azóta, sok minden történt vele és velünk is, akik ismerték őt, és ezekről a kezdő évekről szeretnék megemlékezni, melyek nekem és sok más honfitársamnak felejthetetlen emlékeket adtak.

Aki szeretné tudni Kálmán élettörténetét, az üsse fel a két nagy könyv lapjait, — **AUSZTRÁLIA ÉS ÚJ-ZÉLAND MAGYAR VILÁGA** — (302-304 lapok) és a **MAGYAROK A NAGYVILÁGBAN** — Akik által előbbre haladt a világ (267 oldal) rögtön tiszta képet kap Kálmán fiatal és még magyarországi és utána a külföldi — főleg Ausztráliában folytatott táncos és tanítói működéséről.

Én csak azokat az éveket szeretném felidézni, amikor Kálmán ideért Melbourne-be és magával hozta a magyar érzést és tánc-kultúrát, amit átadott az itteni, már emigrációba élő (rég Magyarok gyerekeinek) és az újonnan érkezett, még a forradalomból éppen hogy szabadult — (új magyar) fiataloknak.

Jómagam és sok jó barátom Kálmánt a Richmond-i Magyar Házban láttam meg először, tanítani a fiatal lányokat a „lefelé folyik a Tisza...” című lánytáncra. A Magyar Ház volt akkoriban a központ, mert mint új emigránsok a nyelv és kapcsolatok miatt — oda fűzött mindenkit, aki társaságot keresett. Amikor Kálmán el kezdte tanítani a Karádi rezgőt — a lányok egyedül „rezegtek” — és akkor **Kern Feri**-bácsi kérésére, — hogy csak fogjuk meg a lányok kezét, hogy ne rezegjenek egyedül — mi a fiúk is beálltunk. Ennek az lett a vége, hogy heteken, hónapokon keresztül oda járt — először csak egy kis csoport, amiből nagy csoport lett — és végül olyan eredményes volt Kálmán tanítása, hogy sok szép műsoros estet tudott a társaság előadni. Akkor volt a neve a csoportnak **BUDAPEST Magyar Balett Színház**. Az előadásokat természetesen kiegészítették a már szólótáncos egyéniségek, akik Kálmán Balett iskolájában táncoltak — és fiatal tehetséges gyerekek is.

Az első komoly színpadi szereplés a Fitzroy-i Town Hallban volt — persze nagy sikerrel, ami felvillanyozta a résztvevőket és magát Kálmánt is. Tánc lett a résztvevők, majdnem mondhatni elmaradhatatlan feladata, nagyon sok időt és fáradságot követelt. Több helyen — vidéki városokban is — volt előadásunk, mindenhol nagy sikerrel. A legnagyobb siker azonban a Prahran-i Town Hall-ban volt — 1960. Márciusában volt, amiről leírom a

még megmaradt újságcikk részletét, amit a helyi újság hozott le:

„Szép esténk volt...”

Valóban szép esténk volt Melbourne-be szakadt magyaroknak; élménnyel hevüléssel és meghatódottsággal teli órák, melyekre oly rég vártunk, hogy lassan már le is mondtunk róluk. Sok mindentől mondtunk le már és hogy most egy varázslattal egy töredékét hirtelen visszakaptuk, kicsit elkabultunk, kicsit megrészesedünk és egy kicsit szégyenkezünk is lemondásaink kishitűségén.

Erről az estéről, a „Budapest” magyar balett társulat műsoráról beszámolni, több mint újságírás, nekünk sokkal több, és úgy érezzük túl kell lépünk a beszámoló szabályos kereteit, ha nem csak tudatni, de éreztetni is akarjuk mindazt ami történt.

Zsúfolásig telt nézőtér előtt Erkel Palotására nyílt szét a Prahran-i Town Hall vörös bársony függönye. Negyvenhat tagból álló együttes párijai színes, korbeltöltötten kezdtek el a büszke, tartózkodó, de mégis könnyed hagyományos táncnak lépéseit. A színpad kissé szűknek bizonyult és nem engedte kibontakozni a teljes hatást, ez azonban semmivel sem csökkentette a harmonikus összehangolt szépségét és a szám nagy sikert aratott.

A nyitó után simán, nagy változatos-sággal perogtak a követő számok, szám szerint húsz, melyek részletes ismertetése külön oldalt igényelne. A nézők és a közönség közti közvetlen hangulat **Pálfi Mária** és **Farkas János** „Keszkenő táncával” vette kezdetét és a teljes együttes „Karádi rezgő-sével” szinte átforrósodott.

Nem csak a tánc szépsége, annak gonddal és szakértelemmel kidolgozott legapróbb részletei ragadták magukkal a nézőt, de az a tűz, vér és átérzés, melyről már azt hittük kihalt, kiszáradt az idegen vénák közti lüktetésben, különösképpen az itt felnőtt ifjúságunk ereiben. Csodálatos mély élmény volt annak szemünk előtt lebegő, lüktető biznysága, hogy mégsem.

Minden számukat ismételni kellett és a „Fereteges” A „Kapuvári Verbunkost” a „Sárközi háromugrás” oly fergeteges tapsot váltottak ki, amelyet a tisztas városházi terem még aligha hallott. (Itt jegyzem meg, hogy Kálmán háromszor kellett eltáncolnia a Verbunkost, amit soha az előtt vagy utána nem láttam, se hallottam azóta, — színházi, vagy tánc előadások alkalmából! — a fiúk pedig lelkesen táncolták a kísérő aláfestést!)

A népitáncok átforrósult hangulatát klasszikus szépségű balett számok fozták.

A szóló táncosok művészi munkájából a legkiemelkedőbb Pálfi Mária

és **Farkas János**. A Debussy; Clair de lune-jére táncolt kompozíció volt, melynek újszerű és eredeti elgondolását és mondanivalóját tökéletes művészettel fejezte ki a pár.

Bíró Viktória és **Solymossy Kálmán**, Csajkovszkij örökéletű „romeo és Julia” szimfonikus költeményére készült tánca csodálatos finomsággal adta vissza a fájdalmas szerelmi vergődés halálveszéllyel töltött perceit. Ugyancsak ez a pár mutatta be a **Farkas János** és **Mersits Lajos** közreműködésével a „Magyar Forradalom” tánc-költeményt, melynek drámai értékét mi sem bizonyítja jobban, hogy többszöri látása után is ugyanolyan mély megrendülést váltott ki nézőiből.

A táncosok műsorát **Futsek Katalin** és **Sennit László** művészi énekszámai színezték. A műsor egyetlen ausztrál szereplőjének **Robert Wilson**-nak nagy elismeréssel dözött a hálás közönség briliáns zongora szólójáért valamint az énekesek kíséretéért.

Ezek voltak a „nagyok”, kiket rangsorban követnek a jövő ígéretei: **Lengyel Ági**, aki bár odahaza már szép sikereket ért el, az együttes nagyjövőjű fiataljai közé számít, valamint **Mersits Lajos**, kinek tehetsége a látottak után már nem kétséges, és utánuk a legkisebbek. Solymossy gyermek növendékei, kik közül **Oláh Gyermek** és **Nagy Györgyi** miniatűr „Hejre Kati”-ja a műsor legbájosabb részét adta. Dicséret illeti még **Zsolnay Kálmán** együttesét a figyelemmel és érzéssel szolgáltatott kíséretéért.

A legnagyobb elismerés azonban Solymossy Kálmánt illeti, aki törhetetlen hittel és kitartó munkával az együttest megteremtette, táncait kreálta és betanította és lehetővé tette a magyarság és a magyar név számára a feledhetetlen, szép estét. — Jegyző — (aláírással),

Talán ez a cikk a Prahran-i szereplésről megégeti azt, hogy mit hozott Solymossy Kálmán a Melbourne magyarságának. Ezt csak azok tudják, akik ott voltak és részt vettek valamilyen formában a próbákban, előadásokban és összejöveteleken. **Köszönet érte Kálmánnak, amit soha el nem felejtünk.**

Solymossy Kálmán, a Sydney-i előadás sorozat után tudását és kitartó munkáját Balett iskolákba fektette, és ezzel fedezte megélhetését, terjesztette hírnevét, és ahogy azt ő mindig mondta: a tánc az én életem, az egyetlen út a jövőm felé. A további életét és lépéseit lehet olvasni az ő saját életleírásaiban. Sajnos utolsó éveit visszahúzódva a közéletől élte, de mindez nem változtat azon, hogy ő mint a könyv is említi: magyar volt, aki által előbbre haladt a világ.... NYUGODJÉK BÉKÉBEN!

Szeverényi László

Fájó szívvel tudatjuk, hogy a szeretett férj,
édesapa, nagypapa és testvér

MÁRTON PÁL

2014. október 5-én, életének 83. évében,
visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Utolsó földi útjára október 10-én kísértük
a Springvale-i temetőbe.

Gyászolják: felesége Mária,
gyermekai, unokái, huga és családja,
valamint az összes rokonság Erdélyben.

Nyugodj békében

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

GÁBOR IMRE

2014 október 7-én életének 76. évében
visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Gyászolja szerető felesége Albina,
fiai Roger és Andrew,
menyei, három unokája,
testvére László, családja, valamint barátai.

*Október 14-én kísértük utolsó földi útjára
a St. Mary, Queen of Heaven Georges Hall-ból a
Rookwoodi Temető magyar katolikus részlegébe*

ÉLETMENTŐK AZ 1956-OS FORRADALOMBAN

Dr. Prágay Dezső tragikus története (öregségére, teljesen elzárva, rabként tartották egy müncheni öregotthonban) idézte föl bennem ismét az 1956-os csodálatos budapesti napokat, és készítetett arra, hogy kézbe vegyem **Balás Piri László** „Emberek fehéren” című, 1993-ban megjelent, régóta polcomon porosodó könyvét.

Megrendítő dokumentum! Nem a harcolókkal, hanem azokkal az orvosokkal, ápolókkal foglalkozik, akik önzetlenül, hovatartozásra való tekintet nélkül (lehettek azok magyar felkelők, orosz katonák, sőt néha ávosok is) mentették a forradalom idején, de egy ideig még utána is, az emberi életet, gyakran saját biztonságukat, épségüket is feláldozva. Nem egy szenvedett közülük hősi halált vagy maradt egész életére nyomorék.

A legdöbbenetesebb azonban az, hogy a megtorlást ezek az önfeláldozó emberek sem kerülték el. Kádárék, „ellenforradalmároknak” bélyegezve, bíróság elé állították őket. Egyesek hosszú börtönöveket kaptak, de némelyiket — például a szigorú orvos **Tóth Ilonkát** — ki is végezték. Azok jártak jól, akik az utolsó pillanatban Nyugatra tudtak menekülni.

Balás Piri László könyve visszaemlékezéseket, interjúkat tartalmaz, és ezért igen fontos (bár a teljességet elérni természetesen nem tudó) dokumentum.

Részletekre nem térhetek ki, de fel kell sorolnom a szereplő neveket: **Dr. Somogyi János, Puskás Sándor, Constantin Miklós, Dr. Prágay Dezső, Dr. Lehócz Vera, Dr. Felkay Tamás, Dr. Zalay László, Dr. Radó György, Hegedűs László, Péch Géza, Dr. Lambrechts Miklós, Dr. Palatkás Béla, Kondor Endre, Magyar Katalin, Dr. Baksa József, Dr. Petrányi Győző, Dr. Hósz Dezső, Koren Endréné.**

A Sors (vagy a Jóisten) nagyrészt megjutalmazta, igazolta ezeket a minden szempontból kiváló embereket. Az életben maradtak idővel fontos

Saáry Éva

jegyzeteiből

pozíciókba kerültek — Nyugaton, de Magyarországon is. Sokból lett köz-tiszteletben álló tudós, vezető főorvos.

Sok szó esik a könyvben a magyar és a nemzetközi Vöröskereszt szerepéről. A Kádár rendszerben ez is inkább elmarasztalást kapott, nem dicséretet. A nagylelkű segélyek küldését „propaganda-hadjáratnak” nevezték, sőt nem átalottak kémkedést, fegyverszállítást, „Horthy katonatisztek” becsmérlését rája fogni.

Gyakori említés történik a magyar vidéknek a fővárossal szemben megnyilvánuló szolidaritásáról. Kocsiszámra hozták fel a parasztok az ajándék-élelmiszert.

S végül talán arról sem szabad megfeledkezni, hogy az orosz katonák közül sem volt mindenki ellenséges (legalábbis az első szakaszban, amikor már régen hazánkban tartózkodó egységek jöttek Pestre). Az első habozás után, sokan közülük megértették, hogy az általuk is gyűlölt szovjet rendszer megdöntési kísérletéről van szó. Több mártír került ki az ő soraikból is (Gosztonyi Péter hosszú tanulmányt szentelt nekik).

***

A dokumentumkötet gondos átolvasása után, megkerestem az interneten Balás Piri László nevét, s szerencsémre élő adásban hallgathattam végig azt az interjút, melyet mint a Történelmi Igazságtétel Bizottsága alelnöke, 2008-ban a HírTV-nek adott.

Amit mondott, nagyon lehangoló volt. Felvázolta, hogy miként próbálják ma hazánkban meghamisítani, elmosni (sőt be is mocskolni!) a forradalom emlékét, míg mások (a Kádár rendszerben felnőtt fiatalok nagy része) teljes közömbösséget tanúsítanak vele szemben. A magyar nép, úgy látszik, ma sem képes felfogni, hogy a fényes októberi napok megtagadásával a saját érdekei ellen cselekszik, hiszen az idegen országok szemében és számára

éppen az 1956-os hősiesség helytállás jelentti azt az erkölcsi tőkét, melyből minden téren — még gazdaságilag is — profitálni lehet.

Végül azon is el kell gondolkodnom, hogy nem otthon, hanem Nyugaton él tovább a forradalom szelleme. Külföldi magyarok (és nem magyarok!) őrzik meg híven és az igazságnak megfelelően forradalmunk jelentőségét és történéseit. Az 50. évfordulón például, amikor Pesten gumibottal verték a békés ünneplőket, itt Svájcban vagy egy hónapon keresztül más-más sem foglalkozott a média, mint 1956-al, mely elindítva a Szovjetunió összeomlását, egészen új irányt adott a történelemnek.

NEHÉZ ELHATÁROZÁS

Naplójegyzet

Budapest, 1956. november 22.

Mióta megérett bennem az elhatározás, nem érzek többé izgalmat. Jeges nyugalom szállta meg a lelkemet. Csodálkozva figyelem önmagamot: lehetséges, hogy ilyen higgadt, körültekintő, magabiztos legyek?

Először átválogatom az íróasztalfiókban lévő följegyzéseimet. Tűzbe dobok mindent, amiből — úgy gondolom — baj származhat az otthoniakra. Aztán összekeresem személyi okmányaimat: bejelentőlap, iskolai bizonyítvány, diploma, s belesüllyesztem viharkabátom öblös zsebébe.

Majd kedvenceim, a könyvek következnek. Tudom, nem vihettek magammal egy-két kilónál többet, s ezért roppant nehéz a választás. Végül is egy bibliofil versantológiánál kötök ki, mely az utolsó két évszázad legszebb magyar költeményeit tartalmazza. Ezen kívül néhány apró tárgy: aranykeresztel díszített nyaklánc; kis szecsenfigura, amit jövődöbélimtől az esküvő előtt kaptam; a ledöntött Sztálin-szobor bronz-darabja és egy gömbölyű, rózsaszínű kavics a szentbékálai bányából.

A vacsora nyomott légkörben folyik. Nincs miről beszélgetnünk. Édesanyám figyel bennünket, és tűnődik. Nem akar sem küldeni, sem marasztalni. Tudja, bármit mondana, kockázatos lehet. Maradni: börtön, halál, vagy legjobb esetben... lelki összeomlás. Menni: ismeretlen út, jeges szél, szovjet géppisztolyok.

Én a kis lakást szemlélem, ahol annyi esztendőn át éltem. Minden tárgyhoz fűződik valami gondolat, valami emlék. Azon az ágyon halt meg 1952 egy viharos novemberi estében, rajongva szeretett nagymamám. Alig pár percig hörgött, agonizált, aztán örökre elhallgatott. Anyu levetette magát a földre és úgy zokogott, én azonban csak ültem mereven, égő szemmel. Nem a bánat, hanem a döbbenet volt, ami lenyűgözött. Képtelen voltam megérteni, hogy nem létezik többé. Nézttem, néztem a lecsukott szemet, a merev testet, s néha — úgy véltem — hirtelen megmozdul, életre kel. De nem, mégsem. Aztán a viszolygás, midőn a család, ott az ágynál, összeszólalkozott a koszorúkon, hogy ki milyet és főleg mennyi értékűt vásároljon.

A szoba másik sarkában bóbiskol a zongorám. Ha nem lenne vaksötét, a külső fény éppen a fehér billentyűkre esne. Mennyit skáláztam rajtuk. Mo-

zart, Bach, Bartók... de síró-kesergő magyar nóták is.

Az utcai lámpa is eltűnt napokat idéz. Utolsó egyetemi évem alatt gyakorta meglátogatott a vőlegényem. Esténként fájó, fullasztó csókokkal búcsúztunk, s midőn elment, az ablakból — ebből az ablakból — néztem utána. A lanterna lebegett, himbálózott a szélben, s meg-megvillantotta fehér ballonkabátját. Olyankor, összeszoruló szívvel, mindig arra gondoltam, hogy a boldogság elérhetetlen álom, s ezt a szerelmet sem követheti beteljesülés. Tudtam, egy napon Ő is örökre el fog tűnni az életemből, mint ahogyan a lámpa fényköréből kilép. Elnyeli a sötétség, s én hiába kiáltok utána, hiába nyújtom feléje a kezem, a semmit markolom csupán. Lám, most elérkezett az a vak éjszaka, amitől rettegettem, de már nem érzem borzalmasnak. Mintha égre lenne írva a Sors rendelése: „magányosan kell végigjárnod a kijelölt utat!”

Az íróasztal zöld posztóján félig kiolvasott könyvek hevernek. Köztük az utolsó: **Anatole France** „A pingvinek szigete”. Ágyútűzben kezdtem bele, fél figyelemmel, fél szívvel... talán annyival se, mert oldalanként föl-gortam és kikémleltem az utcára, vagy pedig a telefon berregését vártam, melyen át, minden két-három órában, fölcsendült **Tamáskó Ödön** író barátom hangja. Rendszeresen tájékoztatott a harcok állásáról. Én lelkesedtem, Ő aggódott. Hosszan, minden eshetőséget latolgatva, beszélgettünk. Milyen kár, hogy nem lehetett rögzíteni akkor ezeket az eszmecsereket! Most betenném a hangszalagot is a csomagomba, hogy évek múlva, a világ távoli zugában is elővehessem, és fölidézhessem az illanó reményt: „a magyar katonaság és rendőrség nagy része álltál a felkelőkhöz; az oroszok visszahúzódnak, csomagolnak. Az ENSZ napirendre tűzte a magyar kérdést; szabad sajtó lesz, szabad gondolat; megalakulnak ismét a pártok...” De most a telefon is hallgat, a Pingvinek szigetét pedig sohasem fogom végigolvasni.

A város kihalt és néma. Alszik? A gépfegyvergolyók, amelyek körülroptak a Kékgyöly utca hosszában, örökre megrekedtek a falban, s az Országház előtt is megalvadt a vér. Keserű mosoly: az amerikai követ, aki közeli, kényelmes szobájából nézte végig a 20. századi európai történelem egyik legszégyenletesebb színjátékát, másnap panaszt tett a szovjethatóságoknál, hogy a tankok „megrongálták az épület előtti járdát!” Bizony, megrongálták, s azon a csütörtöki délelőtnél alaposan be is szennyezték — ártatlan emberek vérével!

Ilyen s hasonló gondolatok foglalkoztatnak miközben a forró teát szűröskölöm, s az „utolsó vacsora” mákos gubáját majszolom.

Majd előkeresem fiókból a meggyetérképeket (melyeket nagybátyám, **Bihar Árpád**, szolnoki számvevőségi főtanácsos korában hordott haza), a határmenti megyék térképeit. Nagy gonddal tanulmányozom a soha nem látott utakat, méricskélem a távolságokat. Idegőrlő percek. — Barátnóm aggodó figyelemmel kíséri minden mozdulatomat. Végül is úgy döntünk, hogy felülünk a Hegyeshalom felé vivő vonatra (ha megy egyáltalán az általános sztrájk miatt?), és majd meglátjuk. Győrig nem tartóztathat le a rendőrség „tiltott határátlépés” kísérletének vádjával.

Ezzel a konklúzióval végződik a különös este. Egy kicsit vitatkozom ugyan még Gittával, aki „két szoknyát” akar magával hozni a csomagban, de azután belátja, hogy egy is elég (minden gramm számít). Lényegesebb a Rudítól kapott üveg rum, melyet egyrészt a magunk erősítésére, másrészt szovjet katonák, határőrök megvesztegetésére szánunk.

Budapest, 1956. november 23.

Éppen egy hónapja, hogy kirobbant a Forradalom!

A reggel szürke és fagyos. A romos utcákon nem jár egy lélek sem. Suttogva osonunk a szélben zörgő ereszek alatt, időnként megbotolva egy-egy alácsüngő villanyhuzalban, meg-meg-rándítva bokánkat egy-egy lyukban. Mert gödör, az akad bőven! Én is ott serénykedtem, amidőn fölszedtük a köveket, hogy megbénítsuk a közlekedést, és barikádokat építsünk. A síneken keresztül-kasul hevernek a fölborított, szitává lőtt villamoskocsik.

A Moszkva-tér két oldalán szovjet tankok vesztegelnek, géppisztolyosok őrizetében. Még nem kelt föl a nap. Arcukat alig látni. Árnyékok és sejtelmek gomolygva.

Mi lenne, ha valamelyik ránk emelné a fegyverét, és... Két halottal több vagy kevesebb, mit számítana? De nem történik semmi. A katonák fáradtak és — félnek. A hajnali órák különben is háttorzongatóak egy idegen városban. A napnak ebben a korai szakaszában a lelket ősi, állati rettegek ejtik hatalmukba.

A Forradalom alatt nem egyszer meg is sajnáltam ezeket a fiatal, 17-18 éves gyerekkatonákat. Azt hitték, „Berlinben” vannak, vagy „a Szezei csatorna partján”, s hogy „nácik” ellen kell küzdeniük. Még sohasem szagoltak puska-por, s egyszerre, minden előkészítés nélkül, beleszóppentek a legádázabb utcai harcokba, ahol tízéves fiúk keverték a molotovkocktét, és serdülő lányok ugrottak rá benzines üvegeikkel a harcokcsikra. Mi tudtuk, miért küzdünk, de nekik fogalmuk sem volt róla. Napokon keresztül dideregtek a tankjaikban — evés, ivás és alvás nélkül. *Akkor sem mertek hozzányúlni az ételhez, ha valami könyörületes lélek megkínálta őket valamivel: hátha mérgezett? Álltak, vártak, s midőn már pattanásig feszültek az idegeik, elkezdtek vaktában lövöldözni. Nem nézték, kire, mire: egy hirtelen leeresztett ablakredőnyre, vagy a péküzlet előtt hosszú sorban ácsorgó, elgyötört asszonyokra. Persze, akadott olyan szovjet katona is, aki végleg elunva a háborúskodást és az éhséget, páncélkocsiját eladta egy vekni kenyérrért, egy üveg pálinkáért. Sem azelőtt, sem azóta nem lehetett ilyen jutányos áron fegyvereket vásárolni Budapesten!*

A város körüli dombok már vörösen derengenek, mikor átbálgunk a Margit-hídon. Az árnyas hullámok Arany Jánost idézik: „*Órjás szemekben hull e zápor, / Lenn táncol órjás buborék.*”

Ez a költemény átkos jövődöbélként nehezdedt a hídra. A háború alatt a németek aláaknázták, s előbb robbant föl a kellesténél, emberekkel teli villamosokat, autóbuszokat borítva a jeges Dunába. Most, a Forradalom alatt, véres csaták folytak a budai hídfőnél. Diákok, diákányok rontottak neki szinte pusztá kézzel a bömblő ágyúknak. Földi maradványait lapáttal hányták bele a rögtönzött koporsókba.

(Folytatjuk)

Oktober 23-án
csütörtök este 7.30-tól

GYERTYAFÉNYES MEGEMLEKEZÉS

A 1956-OS MAGYAR SZABADSÁGHARCROL

A North Fitzroy-i Magyar Református Templomban
121 St. Georges Rd. Nth. Fitzroy

A megemlékezés után vacsora és baráti
beszélgetés a Bocskai Nagyteremben
Honfitársainkat szeretettel várjuk

A csalók egyre tökéletesebb technikákat alkalmaznak

Pénzért bármire képes az ember, főleg a csaló fajta. Arra is, hogy körmonfont cselét még telefonos segítséggel is megtámogassa, majd kitámassza a jóérzésű emberből a forintokat.

Áldozattá váltam. Pedig általában nagyon figyelek, hogy ilyesmi ne történjék meg velem. Viszont újságíróként próbálom meglátni „csöbe húzatásom” pozitív oldalát is, miszerint 2000 forint nem is olyan sok pénz egy jó sztoriért.

Kedd reggel 10 óra körül a Széll Kálmán tér környékén majszoltam túrós tászkámat, midőn jobbról megközelített egy magas, a hajléktalan szintnél kicsit jobban öltözött, bizonytalan tekintetű, 45-50 év körüli férfi. Udvariasan köszönt, majd valami magyarázatba kezdett, hogy most engedték ki a kórházból. Pillanatok alatt levágtam, hogy forintokat akar, ezért közbevágtam, hogy bocs, de nem adok pénzt. Ekkor jött a csavar a történetben, ami miatt nem egy szimpla kéregetésről szól a történet, hanem csalásról.

A férfi ugyanis azt mondta, nem pénzt kér, csak szeretné megkérdezni telefonon az édesanyját, hogy miért nem jött érte senki a megbeszélte találkozóra, mikor most engedték ki a kórházból, és itt a sarkon elvileg az édesapja várta volna. Elém nyújtott egy papírt, amire rá volt írva egy mobilszám, valamint alá, hogy ANYUKÁM. No itt kellett volna lelépnem, de a szívem összeszorult a kis papírcetli láttán, és lelkiismeretem nem engedte, hogy megtagadjak tőle egy telefonhívást. Nehogy már én legyek az akadálya annak, hogy ez a kissé félszeg, zavart férfi hazajusson!

Próbáltam észnél maradni

A mobilomat azért nem akartam ki-

adni a kezemből, elkértem tőle a papírt és felhívtam a számot. Egy kedves, kulturált, idősebb női hang szólt bele a telefonba, Novákné, aki aggódó hangon világosított fel, hogy tényleg arról van a fia, és sajnos az apát berendelték 48 órás szolgálatra a tüzoltóság-hoz. A gyermekénél nincs pénz, és iratok sem, mert mindezek a fia főnökénél vannak, aki nem elérhető. Ő pedig épp dialíziskezelésen van, ami még jó néhány óráig el fog tartani, és utána is pihennie kell. (Itt már gyanús lehetett volna a sok véletlen egybeesés, és azon is elgondolkodhattam volna, hogy egy minimum 45 éves férfi édesapját, aki a hasamra ütök, 70-75 éves lehet, vajon miért rendelnek be 48 órás tűzoltó szolgálatra — de akkor mindez nem jutott eszembe, segíteni is akartam, meg kikérülni a komfortzónámat felborzó helyzetből.)

Megkérdeztem hát a hölgyet, hogy rendben van, sajnálom a helyzetet, de most mit vár tőlem? Erre mézes-mázos hangon, barokkos körmondatokkal utalást tett arra, hogy ha esetleg adnék ezer forintot a fiának, amivel haza tud buszozni Monorra, akkor ő nagyon hálás lenne, és amint tehetné, kamatostul visszafizetné nekem. A bennem dúló kételyek ördögi harcot vívtak jó szándékkal, és bár már eldöntöttem, hogy segíteni fogok, azért megjegyeztem a hölgynek, hogy „amennyiben ez egy jól kitervelt átvágás, akkor először is gratulálok, biztos megérdemlem”. Erre a hölgy teljesen meglepődött, a Jóistenre esküdözött, hogy szó sincs ilyesmiről, ők jómódú polgárok Monoron, és amúgy is milyen ember lehet az, aki ilyen dolgokkal téveszti meg az embereket?! „Fiatalembert, ilyen szörnyű dolgok történnek Budapesten?” — adta meg a kegyelemdőfést a kedves hölgy.

Miután belementem a dologba, szólt, hogy még este, legkésőbb reggel hívni fog a telefonomon, és átutalja, vagy elküldi a pénzt. Elköszöntünk, majd a mellettem álló férfi megjegyezte, hogy sajnos vonaljegy sincs, amivel a Népligetig eljuthat. Ekkor még a 6. érzékem tett egy utolsó, reménytelen kísérletet arra vonatkozóan, hogy hagyjam az egész „támogatósdi” a francba, de inkább még jobban bele-dőltem a kardba, a kezébe nyomtam 2000 forintot, és mondtam neki, hogy ebből tud venni két vonaljegy is, meg a monori buszjegyet is. A vicc az, hogy a pasi távozásban még visszafordult, és sokat tudóan annyit motyogott nekem, hogy „bizony figyelni kell, nehogy átvágják az embert”!

10 perc elteltével leesik a tantusz
Nem sok időnek kellett eltelnie ahhoz, hogy egyre gyanúsabbá váljon az egész szituáció, ezért felhívtam megint a számot, és tudattam a hölgygel, hogy nem ezer, hanem kétezer forintot adtam a „gyereknek”, hiszen vonaljegyre is szüksége volt. Mondta, hogy nagyon köszöni, majd jelentkezik este felé. Ennek ellenére nem voltam nyugodt, szégyelltem magam, mert így, távolabbról kielemezve az elhangzottakat, a sztori messze nem volt teljes. Kezdve az iratok és a pénz hiányával, az idős apa 48 órás műszakjával, az anya dialíziskezelésével stb. Mérges

voltam magamra, hogy miért nem fotóztam le a telefonnal a férfit, vagy miért nem kértem el a zárójelentést, amit a kórházból kapnia kellett, mikor elküldték.

Nincsenek határok a csalóknál

Persze Novákné nem keresett sem este, sem másnap reggel. Délben felhívtam, szabadkozott, hogy sajnos sok dolga volt, eddig nem ért rá felhívni, de adjam meg a számlaszámomat, amire utalhat. Ekkor már természetesen 80 százaléig biztos voltam az átverésben, de a számlaszámom megadásával sokat úgysem kockáztattam, így lediktáltam neki, hátha tényleg utal. Hétfőig, tehát összesen öt napot vártam, ekkor már biztos voltam az átverésben, de bepróbálkoztam egy blöffel. Felhívtam a számot, ugyanaz a nő vette fel, de mikor bemutatkoztam, és elmeséltem, hogy még mindig várom a pénzt, letagadta saját magát, azt mondta, hogy ő a Novákné asszisztense, és nem tudja, miről van szó. Ekkor arra kértem, hogy adja át azt az üzenetet Nováknénak, hogy kedden lefotóztam a fiát, és fel fogom jelenteni mindkettejüket csalásért. A nő mondanom felénél rám csapta a telefon! Nyolc perc múlva visszahívtam a számot, megint felvették. Ugyanaz a hang, de most már megint Novákné volt. Jaj, nehogy feljelentsem szegény fiát, csak hát nem találta a papírt, amire a számlaszámomat felírta, de most azonnal utal. Megint lediktáltam neki a számom, majd hozzátettem, hogy szerdáig van ideje, mert a fia fotóját, valamint az eddig felvett telefonos beszélgetéseinket is elküldöm a rendőrségre a feljelentéssel együtt.

Önök szerint mi történt szerdáig? Semmi!

Azóta beszéltem egy rendőrrel, aki egyáltalán nem nyugtatott meg. „Maga önként adott kétezer forintot, nem? Kért átvételi elismervényt? Nem? Hát akkor nincs igazán ügy. Maga mond A-t, azok meg majd nyilván mondanak B-t, ha egyáltalán előkerülnek” — mondta a rendőr.

Azt már csak halkán jegyzem meg, hogy a 2000 forintos csalás még csak szabálysértés, a rendőrség valószínűleg nem mozgatna meg nagy erőket a nyomozás érdekében, ráadásul a fotó is csak blöff volt részemről. Nincs semmim, csak három felvett telefonbeszélgetésem, és egy újabb tapasztalat az emberi aljassággal kapcsolatban. Ráadásul a nő még Isten nevét is a szájára vette, hogy védelmezze a történetét.

Istenem, bocsáss meg ezeknek az embereknek!

SZB (Magyar Nemzet)

NA NE...

1 A nők számára fontos a biztos megélhetés.

2 Bár fontos a biztos megélhetés, gyakran vesznek drága ruhákat.

3 Bár gyakran vesznek drága ruhákat, soha nincs egy rongyuk sem.

4 Bár sosincs egy rongyuk sem, mindig szépen fel tudnak öltözni.

5 Bár mindig szépen fel tudnak öltözni, az mégis mindig „egy tavalyi ócskaság”.

6 Bár az csak „egy tavalyi ócskaság”, elvárják, hogy megdicsérjék.

7 Bár elvárják, hogy megdicsérjék, egy szót sem hisznek el belőle.

***

Szeretet és humor

Szeretettel és humorral kell élni az életet.

A szeretet a megértéshez, a humor pedig az elviseléshez kell.

***

Nagyobb társaság érkezik a Keleti Pályaudvar indulási oldalához, akik a Nyíregyházára induló vonatot keresik.

— Még nem tolták be! Csak háromnegyed óra múlva! — válaszolja az egyik vasutas.

A legények beülnek a restibe, és egyik sört rendelik a másik után. Letelik a háromnegyed óra, és akkor rohannak ki a restiből. Épp hogy sikerül felkapaszkodniuk az utolsó kocsira. A harmadik lemarad, ott áll a peronon, néz a vonat után, és harsogó nevetésben tör ki.

— Mit tud maga ezen nevetni? — kérdezi az egyik vasutas.

— Hát csak azt, hogy a haverjaim azért jöttek ki a pályaudvarra hogy engem kikísérjenek!

***

A vonaton két férfi ül egymással szemben. Az egyik panaszkodik a másiknak, hogy ő rosszul érzi magát, ha háttal kell ülnie a menetiránynak.

A másik udvariasan felajánlja, hogy cseréljenek helyet. A vonat elindul, az udvarias utas pedig lehányja a másikat.

— Ember! Miért nem mondta, hogy maga is rosszul lesz, ha háttal ül a menetiránynak?

— Gondoltam, inkább én hanyjam le magát, mint maga engem.

***

Glasgow-ból Edinburgh felé száguld a gyorsvonat. A fülkét járva alkalauz egy skótra bukkan, akinek nemcsak hogy jegye nincs, de fizetni sem akar. Szó szót követ, s a vasutas annyira felbőszül a potyautas macacosságán, hogy a robogó vonat ablakán kihajítja annak bőröndjét. Erre már a skót is kijön a sodrából:

— Hallja, ez azért már mégis sok! Nem elég, hogy engem megbüntett, még a fiamat is kidobja az ablakon?

***

Hosszú autósor várakozik a sorompó előtt. Egyre többen dudálnak türelmetlenül. A bakker megunja, kijön a házból, és méltatlankodva odaszól az autósoknak:

— Mit idegeskednek? Hát tehetek én arról, hogy a vonat két órát késik?

***

Vidéki állomáson kérdi egy utas a vasutast:

— Mondja, melyik vonattal lehet a leggyorsabban Budapestre jutni?

— A gyorsvonat öt perc múlva érkezik, a személyvonat pedig másfél óra múlva.

Én mégis azt tanácsolnám, hogy a

személlyel menjen!

— Miért? Az lassabb is, később is jön!

— Igen, de a gyorsvonat nem áll meg nálunk!

***

— Kalauz úr, nekem Linzben le kell szállnom. Volna olyan szíves felébreszteni, ha odaérünk? Előre megmondom, én hajnalban egy kissé morózus vagyok, de maga ne törődjön vele? — kéri az utas, aztán aludni tér.

Másnap délben arra ébred, hogy a vonat Bécsben vesztegel. Megkeresi a kalauzt, és ordítva támad rá:

— Mit képzél, maga nyomorult, maga senki, maga utolsó disznó, nem kelt fel, amikor külön megkérem rá? Maga bűdös csirkefogó!

A kalauz a sértésekre semmit nem válaszol, csak néz bánatosan. Ettől az utas elszégyelli magát, és bocsánatot kér, hogy annyira kiborult.

— Sose mentegetődzék, uram! — feleli a vasutas. — Már megszoktam az ilyesmit, a munkámmal jár. Hallotta volna csak, hogy miket vágott a fejemhez az az utas, akit Linzben leszállítottam!

***

— Ügyvéd úr, szeretnék végrendeletet írni, de sajnos nem tudom, hogyan kell. Segítene megírni?

— Persze, hagyja csak rám az egészet!

— Nos, gondoltam, hogy Ön akarja a legnagyobb részt, de én szeretném, ha a gyerekeim is kapnának egy részt az örökségből...

***

— Hát magával mi történt? — érdeklődik Szabó a szomszédjától, aki mankóval ballag ki a lakásból.

— Közlekedési baleset ért.

— És mankó nélkül egyáltalán nem tud járnai?

— A fene tudja! Az orvos szerint tudok, az ügyvédem szerint viszont nem tudok...

***

A kisváros polgármesterét telefoncsörgés ébreszti fel az éjszaka közepén. Az egyik ügyvéd az:

— Polgármester úr, sürgősen beszél-nem kell önnel!

— Mi az, ami nem várhat reggelig?

— A főbíró ma este meghalt, és én szeretnék a helyére kerülni.

— Nos, nekem mindegy, ha a temetkezési vállalkozó nem ellenzi...

***

Egy férfi közlekedési balesetet okoz. Ezután ügyvédhez fordul segítségért.

— Ha jól értem — mondja az ügyvéd —, azt kéne bizonyítanunk, hogy a kerékpáros, akit elgázolt, 130 km/h-s sebességgel száguldott át a kereszteződésen, és a macska, ami ekkor szaladt át az úton, akkora volt, hogy akadályozta a látást?

***

Vállalkozó üti a falat a börtönben:

— Az ügyvédemmel akarok beszélni!

— Semmi gond, de a másik falon kopogjon, mert az ügyvéd úr abban a cellában ül.

***

Egy betöréssel vádolt pasas mellé hivatalból rendelnek ki védőt. Az ügyvéd felkeresi zárkájában a gyanúsítottat.

— Az a gond, hogy maga nem tudott eddig alibit igazolni. Gondolkozzék el egy kicsit: biztos, hogy senki sincs, aki magát a rablás idején látta?

A vádlott elgondolkodik, majd így felel:

— Hála istennek senki...

Október 27. hétfő	Október 28. kedd	Október 29. szerda	Október 30. csütörtök	Október 31. péntek	November 1. szombat	November 2. vasárnap
A műsoridőt magyarországi időzónában adjuk						
00:45 Szentföldi szent helyek üzenete Cezarea Filippi 01:05 Híradó 01:35 Sporthírek 01:40 Himnusz 01:45 Heti Himnódó 02:15 Magyar első Az első magyar pénztintézetek 02:35 Székely kapu 03:05 Lyukasóra 03:30 Zenélő malom (1943) Magyar játékfilm Rendezte: Lázár István. Szereplők: Szilassy László (Berzék Miklós gróf), Csontos Gyula (Rétfalvy), Szelezky Zita (Rétfalvy Márta), Vaszary Piri (Josefin), Latabár Kálmán, Maklár Zoltán. Berzék Miklós gróf egy ócska vízimalmot örököl valahol a Hernád-völgyben. Azonnal a helyszínre utazik, de kiderül, hogy a malom csak rom, viszont összetalálkozik a helyi földbirtokos vadóc lányával Mártával, akibe beleszeret. Hogy a lány közelbe férközhessen, inas ruhát ölt, azaz szerepet cserél a komomyikkal Huszka Jenő "Lili báróni" című operettjének filmváltozata. 05:00 Magyar első: Az első magyar olimpiakonok 05:15 Heti Himnódó 05:50 Ma reggel 09:00 Kárpát expressz 09:30 Gazdakör 09:40 Nekem ne lenne hazám? Márvány csigavonal - Pisznice a Gerecsében 09:55 Az ESTE 10:30 Duna World News 10:40 Família Kft. Telihold. Magyar tévéfilmsorozat 11:10 Ridikül - Női talkshow 12:00 Déli harangszó 12:00 Híradó - Déli 12:25 Kívánságkosár 14:40 Nótacsokor (Györi Szabó József, Máté Otília, Szalai Antal és zenekara) 15:00 Engedjétek hozzám 15:10 Így szól az Úr! 15:15 Ortodox ifjúsági műsor 15:25 Határtalanul magyar: Stockholmi magyar közösségek 15:55 Hagyaték: Székely kapu - Ájtáró a tündérkertbe 16:25 Beugró - Felkészültek? Mert mi nem! 17:15 Család-barát 18:40 Kultikon 19:00 Híradó 19:20 Dunasport 19:30 Hazajáró: Téli Páring kóstoló - A Zsil ölelésében 19:55 Lángok (1940) Magyar játékfilm (ff.) Rendezte: Kalmár László. Szereplők: Jávori Pál (Mátrai Péter), Kiss Ferenc (Bogáti Gábor), Mezey Mária (Barbara), Hidvéghy Vali (Bogáti Éva), Maklár Zoltán. Barbara nem szerelemből lett Bogáti Gábor bankigazgató felesége. A boldogtalan asszony egy erdei vihar közepette ismerkedik meg Péterrel, a világhírű zongoraművész-szel, s fellángolásukból szenvedélyes kapcsolat lesz. 21:20 Nyolc évszázak (1987) 8/5. Magyar tévéfilmsorozat 23:00 Kívánságkosár	00:55 Duna World News 01:00 Híradó 01:40 Sporthírek 01:40 Himnusz 01:45 Térkép 02:15 Mesélj nekem! A szállást kéro róka (magyar népmese) 02:25 Megtörtént bűntények (1973) 8/2.: Gyilkosság Budán. Magyar tévéfilmsorozat 03:25 Izörzök: Penyige 04:00 Hacktion: Aki büjt, aki nem. Magyar tévéfilmsorozat 04:50 Duna World 05:00 Magyar első: Az első magyar egyetemek. A világ legnagyobb, legmodernebb egyetemi központjáról Mátyás királyunk álmodozott - egy hétezeres, függőfolyosós külön városrésztől a budai Dunaparton. Nem valósult meg. A nagyszombati Tudományos Egyetem Pázmány Péter kezdeményezésére 1635-ben megnyílt - ám nem ez volt az első egyetemünk! 05:20 Közbeszéd 05:50 Ma reggel 09:00 Duna World News 09:05 Kárpát expressz 09:35 Gazdakör 09:45 Kultikon 10:00 Az ESTE 10:35 Duna World News 10:40 Família Kft. Ugye nem zavarunk? Magyar tévéfilmsorozat 11:15 Ridikül - Női talkshow 12:00 Déli harangszó 12:00 Híradó - Déli 12:25 Kívánságkosár 14:25 Csendül a nóta (Lakatos Miklós és zenekara, Tápiómente Táncegyüttes) 14:35 Nótacsokor (Tarnai Kiss László, Kalmár Magda, Puka Károly és zenekara) 14:55 Református magazin 15:25 Határtalanul magyar: Hét nap - Vajdasági Magyar Hetilap 15:50 Hagyaték: Csodaszarvas 16:20 Négy szellem: Nagy elődök ányékában 17:15 Család-barát 18:40 Kultikon 19:00 Híradó 19:20 Dunasport 19:30 Hazajáró 19:55 Hogy volt?! 20:55 LEGENDA : Locomotiv GT 22:05 Panoráma (2014) Magyar Dokumentumfilm. A film főszereplője egy nagymama, aki emberfeletti küzdelemmel gondoskodik az unokájáról. A kis ház, ahol laknak, erdős, dombvidéken van, ősszel és télen ember számmára nehezen megközelíthető, olyan mintha már a világ végén jámánk. Közmu egyáltalán nincs, vilány akkor van, ha bekapcsolják az elviselhetetlen hangú és szagú benzines áramfejlesztőt. Fiai segítségére egyáltalán nem számíthat. Csapó nagymamának születésétől fogva nincs könnyű élete, de soha nem panaszkodik. 23:00 Kívánságkosár	00:50 Duna World News 01:00 Híradó 01:35 Sporthírek 01:40 Himnusz 01:45 Térkép 02:10 Mesélj nekem! Az öt kis borsószem (Andersen) 02:35 Sándor Mátyás (1979) 5. Rész. Francia-magyar-német-olasz tévéfilmsorozat. Rendezte: Jean-Pierre Decourt. Szereplők: Bende László, Bujtor István, Drago Despot, Grifeo Giovanna, Helena Buljan, Hoefler Sissy, Jean Paul Tribout, Massiou Pierre, Monika Peitsch, Sárosi Gábor, Claude Giraud, Giuseppe Pambieri, Jacques Breuer, Marie-Christine Demarest, Ivan Desny 03:35 Határtalanul magyar 04:00 HACKTION ÚJ-RATÓLTVE - 1. rész: A harag napja. Magyar tévéfilmsorozat 04:55 Duna World News 05:00 Magyar első: Az első magyar nagyaruház. Magyar ismeretterjesztő sorozat 05:20 Közbeszéd 05:50 Ma reggel. Reggeli, közéleti műsor interjúkkal, riportokkal, beszélgetésekkel. 09:00 Duna World News 09:05 Kárpát expressz 09:35 Gazdakör 09:45 Kultikon 10:00 Az ESTE 10:35 Duna World News 10:40 Família Kft. Magyar tévéfilmsorozat 11:05 Ridikül - Női talkshow 12:00 Déli harangszó 12:00 Híradó - Déli 12:25 Kívánságkosár 14:25 Nótacsokor: ihari János Koncert Cigányzenekar, primások: Makó Attila és Rácz Géza 14:50 Katolikus Krónika 15:20 Határtalanul magyar "Ha már ennyire tarka, legyen a neve tiri-tarka" - Kóruséneklés Székelykeresztúron. Ismeretterjesztő sorozatunkban a világ különböző pontjain élő magyar közösség (egyesület, szervezet, szövetség, klub, egyházközség, egyén) bemutatására vállalkozunk. Célunk, olyan személyek és közösségek bemutatása, amelyek már jelentős munkát végeztek és számottevő értéket hoztak létre környezetük és a magyarság számára. 15:45 Hagyaték: Turáni örökség - Nem vagyunk egyedül 16:15 Élelművész: Sársfalvi Péter 1. 17:10 Család-barát 18:40 Kultikon 19:00 Híradó 19:20 Dunasport 19:30 Hazajáró (Alacsony-Tátta - A gyömbér csoport téli gyönyörei) 19:55 Barangolások öt kontinensen 20:25 Szerelmes földrajz: Megtalált hazám 21:05 Örökzöldek a Józsefvárosból - Szenes Iván Emlékkoncert 21:55 Attila szekere a Szajna partján - Román Viktor (1937-1995) Magyar dokumentumfilm 23:00 Kívánságkosár	00:50 Duna World News 01:00 Híradó 01:35 Sporthírek 01:40 Himnusz 01:45 Térkép 02:10 Mesélj nekem! Az öt kis borsószem (Andersen) 02:35 Sándor Mátyás (1979) 5. Rész. Francia-magyar-német-olasz tévéfilmsorozat. Rendezte: Jean-Pierre Decourt. Szereplők: Bende László, Bujtor István, Drago Despot, Grifeo Giovanna, Helena Buljan, Hoefler Sissy, Jean Paul Tribout, Massiou Pierre, Monika Peitsch, Sárosi Gábor, Claude Giraud, Giuseppe Pambieri, Jacques Breuer, Marie-Christine Demarest, Ivan Desny 03:35 Határtalanul magyar 04:00 HACKTION ÚJ-RATÓLTVE - 1. rész: A harag napja. Magyar tévéfilmsorozat 04:55 Duna World News 05:00 Magyar első: Az első magyar nagyaruház. Magyar ismeretterjesztő sorozat 05:20 Közbeszéd 05:50 Ma reggel. Reggeli, közéleti műsor interjúkkal, riportokkal, beszélgetésekkel. 09:00 Duna World News 09:05 Kárpát expressz 09:35 Gazdakör 09:45 Kultikon 10:00 Az ESTE 10:35 Duna World News 10:40 Família Kft. Magyar tévéfilmsorozat 11:05 Ridikül - Női talkshow 12:00 Déli harangszó 12:00 Híradó - Déli 12:25 Kívánságkosár 14:25 Nótacsokor: ihari János Koncert Cigányzenekar, primások: Makó Attila és Rácz Géza 14:50 Katolikus Krónika 15:20 Határtalanul magyar "Ha már ennyire tarka, legyen a neve tiri-tarka" - Kóruséneklés Székelykeresztúron. Ismeretterjesztő sorozatunkban a világ különböző pontjain élő magyar közösség (egyesület, szervezet, szövetség, klub, egyházközség, egyén) bemutatására vállalkozunk. Célunk, olyan személyek és közösségek bemutatása, amelyek már jelentős munkát végeztek és számottevő értéket hoztak létre környezetük és a magyarság számára. 15:45 Hagyaték: Turáni örökség - Nem vagyunk egyedül 16:15 Élelművész: Sársfalvi Péter 1. 17:10 Család-barát 18:40 Kultikon 19:00 Híradó 19:20 Dunasport 19:30 Hazajáró (Alacsony-Tátta - A gyömbér csoport téli gyönyörei) 19:55 Barangolások öt kontinensen 20:25 Szerelmes földrajz: Megtalált hazám 21:05 Örökzöldek a Józsefvárosból - Szenes Iván Emlékkoncert 21:55 Attila szekere a Szajna partján - Román Viktor (1937-1995) Magyar dokumentumfilm 23:00 Kívánságkosár	00:50 Duna World News 00:55 Híradó 01:30 Sporthírek 01:35 Himnusz 01:35 Térkép 02:05 Mesélj nekem! Hüvelyk Matyi (Grimm testvérek) 02:25 Megáll az idő (1981) Magyar játékfilm Rendezte: Gothár Péter. Szereplők: Hetényi Pál (Apa), Kakassy Agi (Anya), Znamenák István (Dini), Pauer Henrik (Gábor), Gálfi Péter (Wilmon Péter, "Vilma"), Söth Sándor (Pierre), Iván Anikó (Szukics Magda), Öze Lajos (Bodor), József Kroner (Szombathy, osztályfőnök), Rajhona Ádám, Ronyecz Mária. Budapest, 1956. november 4. Köves István és Bodor László az éjszaka leple alatt, a romos utcán elássák fegyvereiket. Köves vöröskeresztes teherautón elhagyja az országot. Felesége egyedül marad két fiával, Gáborral és Dinivel. 04:00 HACKTION ÚJ-RATÓLTVE - 2. rész: Harc a kijutásért. Magyar tévéfilmsorozat 04:55 Duna World News 05:00 Zsolozsma Minden-szentek ünnepén - testvéreink az örökkévalóság ünnepén 05:55 Gazdakör 06:25 Hazajáró 06:50 Család-barát 09:00 Duna World News 09:05 KorTárs 09:30 Hogy volt?! 10:25 Magyar történelmi arcképcsarnok: Hadik András 10:40 Szálka, hal nélkül: Fánk forrón, Hal fejbecsapva. Magyar tévéfilmsorozat 12:00 Déli harangszó 12:00 Híradó - Déli 12:05 Határtalanul magyar 12:30 A rejtélyes XX. század - Kun Miklós műsora 13:00 Magyar klasszikusok új köntösben 13:30 Tükör: Halottak Napja 14:00 Sírjaik hol domborulnak 14:25 Barangolások öt kontinensen 14:55 Hazajáró 15:20 HungarIQ: A Csodák Palotája megálmodója, Öveges József, Kelet-Európa parfümőre, Nyári ingyenség, Láncnélküli kerékpár/ 15:45 Novum 16:15 Család-barát 17:40 Virtuózok 8/3. 19:00 Híradó 19:20 Dunasport 19:30 Opera 130. Magyar dokumentumfilm 20:00 Az ember melegségre vágyik 21:25 Privát kopó. Magyar tévéfilmsorozat 22:25 MűpArt. Gryllus Dániel és barátai. Weöres Sándor 32 évesen adta ki A teljesség felé című metafizikai kötetét, amire Gryllus Dániel a nyolcvanas évek elején komponált először zenét, de a lemez kiadása 1988-ig váratott magára.	00:20 Katolikus Krónika 01:05 Híradó 01:40 Sporthírek 01:45 Himnusz 01:50 Gasztróangyal 02:45 Egy éj Velencében (1933) Magyar játékfilm (ff.) Rendezte: Cziffra Géza. Szereplők: Csontos Gyula (James Hariman, milliomos), Simon Szusza (Ellen, a lánya), Tarján György (Gróf Antonio Grivelli), Gombaszögi Ella (A gróf gazdasszonya), Gózon Gyula (Végrehajtó), Verebes Ernő, Balla Lici, Fenyő Emil. Az unatkozó milliomos lány, Ellen elmegy Velencébe egy bizonyos Antonio Grivelli nevű eladósodott gróf után, aki csapta neki a szelet. A palotában mindennapos vendég a végrehajtó, ezért a gróf jóakarói ajánlanak neki egy milliomos lányt. 03:55 Privát kopó Zsarolni veszélyes. Magyar tévéfilmsorozat 05:00 A 78-as körzet (1979) A választás. 05:35 A 78-as körzet: Gyermekáldás. Magyar tévéfilmsorozat 06:05 Hagyaték 06:35 Nekem ne lenne hazám? Nádas tavon - Velencei-tó 06:55 Család-barát 08:55 A rejtélyes XX. század - Kun Miklós műsora 09:40 Tánccvarázs 10:30 Székely kapu 10:50 Magyar történelmi arcképcsarnok: II. József. 11:15 Szabadság tér '89 12:00 Déli harangszó 12:05 Szenes Iván írta. Slágeműsor 12:50 Hogy volt?! Cserháti Zsuzsára emlékezünk 13:45 Kézjegy. In memoriam Kaszás Attila 14:45 Ember-e még, mondd a halott is 15:05 Halottak napja 15:20 Középképben az operatőr - Mesterek és tanítványok. 16:00 Család-barát 17:30 Mammama mesél: Aranytollú madár 17:50 Szerelmes földrajzÉ Megtalált hazám - Keszthely hercege. Keszthely és környékének története a XVIII. századtól szorosán összefonódik a Festetics család történetével. 18:30 Heti Himnódó 19:00 Híradó 19:20 Dunasport 19:30 Kerekék és lépések: Kistemplomok a Szamos-háton 20:15 Az ősz 17 pillanata (2006) 5/3.: Az Országház kulisszái mögött. Magyar dokumentumfilm-sorozat 20:40 Izörzök: Magyarregy 21:20 Gasztróangyal 22:10 Babel - Hesnával a világ: Rendszeren kívül - Hátat fordítva a pénznek, a mókuskeréknek. 23:05 Szerelmes földrajz Festetics György 23:35 Református istentisztelet a Reformáció Emléknapiján	

apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések

Melbourne

HÁZTETŐFESTŐ, magyarul beszélő háztető restaurátor Melbourneben. Reg. tetőrestaurátor. 1979 óta bizalommal fordultak hozzám terracotta és betoncserepű háztulajdonosok a tető problémáikkal. A háztetőről magas víznyomással a mohát eltávolítottam (*vegyszer nélkül*). Figyelem, a víztilalom rám nem vonatkozik! A tetője lehet terracotta vagy betoncserep. Színes cementtel kúpcserpeit (*duda-cserepeit*) át cementezem, a törött cserepeket, mind kicserélem vagy leraasztom. A terracotta cserepet leglazúrozom vagy a mohanóvést gátló vegyszerrel bevonom, a betoncserep tetőjét szükség esetén az ön által választott színnel befestem és glazúrozom is. Ha a tető közötti pléh völgy rozsdás és a kémény körül is a pléh rozsdás és már folyik, ezt is mind kicserélem. Szélvihar okozta kárt a tetőn gyorsan rendezem és nyugtát adok a biztosító részére. Amennyiben garázs, verenda, carport vagy ehhez hasonló épületen tető problémája van, hullámvas, decking stb. szükség esetén megjavítom, kicserélem, átfestem. Használok Zinalum Colorbond anyagot. Öreg Fiberglass tetőt kicserélem új Fiberglassra vagy Laserlite-ra, hasonló anyaggal is. Szükség esetén darab vízcsatornát is kicserélek. Csatorna kitarítást is végzek (*szükséges ez a tűzveszély esetén*). Padlás forgó levegőzöt is berakok a tetőbe. Bármilyen tető problémája van, bizalommal forduljon Jánoshoz. Amennyiben sürgős szolgálat kell, hívjon reggel 7-8 óra között, Melbourne 80 km-es körzetében és Geelongban is, vagy hívja magyarul-angolul a 9318-5103 vagy mobilon 0422-770-957. Ha nem jelentkezik, hagyja üzenetrögzítőn az ön telefonszámát és visszahívom.

MAGYAR fogtechnikus nemcsak Gardenvale-i rendelőjében fogad ügyfeleket, de kérésre — előzetes megbeszélés szerint — saját otthonában is felkeresi. Telefonon 9596-6611 (Melbourne). Kérje Izabellát.

HÁZAK, hozzáépítések, beázott tetők, stancok javítását, bejárati ajtók (fixing lock up), konyhák, fürdőszobák átalakítását vállaljuk. Hívja Józsit a 9547-2453 (Melbourne) telefonszámon.

Melbourne Melbourne

Nem volt ideje ma este vacsorát készíteni?

Ezért kell, hogy legyen minden magyar spájzban hazai „Házias Izek” konzerv.

(Zöldséges aprópecsenye, Tiszai halászlé, Bogrács-gulyás, Sólet — csípős kolbásszal —, Töltöttkáposzta stb.)

GRÜNER HENTESÜZLET
Delicatessen

227 A Barkly St., St. Kilda
Telefon/Fax: 9534-2715.

PARTNERCSALÁSOK felderítése, személyek megtalálása. LÁSZLÓ NYOMOZÁS 0431 069-305

PAPLANT, dunyhát, párnát, ágyhuzatot legolcsóbban a készítőnél szerezheti be. Régi paplanját, párnáját kívánsága szerint újjáalakítjuk. Nagy választék importált selyembrokát, damaszt, argin, polieszter és cotton anyagokban. Abroszok, törülközők raktáron. SCHWARZ PAPAN, 458 Glenhantly Rd., Elsternwick. Tel.: 9523-6616 (Melb.) Előzetes megbeszélésre vasárnap is kinyitunk.

OLYAN FÉRFI társat keresek, akiben jó barátokra találok. Egyedül élek és már egyre nehezebben viselem el. Ha te is egyedül vagy hívjál fel 65-70 éves korig. Tel.: 0402 844-497, vagy (03) 9773-5239

Magyarul beszélő villanyszerelő 20 évi ausztrál tapasztalattal kisebb-nagyobb munkát felvállal.

Otthoni és üzleti beszerelések, EMF megmérése, légkondicionáló vezetékezés stb.

Telefon, intercom és TV antenna beszerelést szintén vállal. Energia takarékosági szakértő és LED lámpa forgalmazása.

Hívja Barnát 0406 875-097

vagy pedig emailen: gizmoelectrix@gmail.com

Michael Sándor & Associates Barristers & Solicitors

TANÁCSADÁS — a helyi törvények ismeretében.

CSALÁDI ÜGYEK — (kibékülés vagy válás)

VÉGRENDELET — készítése és végrehajtása

PERES ÜGYEK — képviselője és intézése

ADÓSSÁGOK BEHAJTÁSA

McPherson Building Telephone: (03) 9650 7574

Level 3, 546 Collins Street Fax: (03) 9650 7761

Melbourne, Vic. 3000 Email: enquiries@msandor.com

MAGYARUL BESZÉLÜNK

MOVING OVERSEAS?

- Working with the Hungarian community since 1970!
- Specialist international mover
- Door to door service
- High quality packing
- Cars & Motorbikes
- Secure Storage
- Trust our 40 years experience

Call for an obligation free quote

1300 789 322

www.ossworldwidemovers.com

Sydney

BUDAPESTI belvárosi lakás ausztrál magyartól KIADÓ. Érdeklődni soos.steve@yahoo.com. Tel.: 0011 36 630 877-4030

KIADÓ budapesti lakás — 3 percre a Nyugatitól. Mérsékelt bér. Hívja a (03) 9578-4640 számot.

68 ÉVES nő hasonló korú, kirándulást kedvelő nő ismeretségét keresi. Telefon 4393-6973 (Sydney)

MAGYARORSZÁGON, Eger kertváros részében, egy négyes társasház/villa, 3 szobás földszinti lakás eladó. Eger híres a gyógyvizeiről. Megfelel haza költözőknek, vagy nyaraló háznak.

Bővebb felvilágosítást e-mail címen: marczism@hotmail.com
Tel: 0404 379-735

30 ÉVES fiatalember megismerkedne komoly kapcsolatra vágyó hasonló korú hölgyvel. Email: aszertetsohaenemfogy@hotmail.com

Sydney

BÚTOROZOTT szobát kiadok Sydneyben. \$180 /per fő hetente rezsivel együtt. Internet és úszómedence használatra ingyenes.

Telefon: 0497 673-678.

ÜGYVÉD BUDAPESTEN

nagy gyakorlattal és szakértelemmel, mindenféle ügyintézés, jogi tanácsadást vállal.

Forduljon bizalommal:

Dr. Horváth Anna

e-mail:

drhorvatha@yahoo.com

fax: (0011) 36-1-4038503

„Visszérre, reumára, mindenféle nyavalyára”

Lunagel Sósorszesz Gélek

Gyógynövény-kivonatokból, illóolajokból állókészítmény.

LUNA VADGESZTENYÉS, KALENDULÁS, GYÓGYFÜVES JAPÁNAKÁCOS, BORÓKÁS, KÁMFOROS Massage Géle - Herbál

és

DIANA

**FRANZBRANNTWEIN
SÓSBORSZESZ**

Refreshing Massage Lotion

A következő számokon lehet rendelni:

0407 683-002 / (03) 9439-7067

vagy adminlunagel@bigpond.com

HEARTY HUNGARIAN

Eredeti magyar ételek

levesek, főételek, egészséges magyar ételek, édességek — *diós-, mákos beigli, rétes, krémes* — minden nap kapható helyi fogyasztásra vagy elvitelre.

Specilis rendelések

48 órás előrendeléssel.

Nyitva minden nap de.

11.30-tól este 8 óráig.

156a CARLISLE St.

St.Kilda

(Ferdén szemben a St.Kilda Town Hallal)

Tel: 9537-0700

A Magyar Élet Kiadóhivatalának P.O. Box 210, Caulfield, Vic. 3162 Megrendelem

A Magyar Életet ___ évre Mellékelek \$ _____-t.

Előfizetési díj egész évre (50 szám) GST-vel együtt \$ 160

Félévre (25 szám) GST-vel együtt \$ 80

Külföld egy évre: Magyarország \$ 240, NZ \$ 220

A Magyar Életnek **régi** előfizetője vagyok

új előfizetője vagyok

Név _____

Cím _____

Postcode _____

A csekket **HUNGARIAN LIFE** névre kérjük kiállítani. **MONEY ORDER** átutalása esetén kérjük, ne felejtse el a postán kapott nyugtát azonnal **elküldeni** hozzánk a fenti címre.

A nevet és a címet olvasható nagybetűkkel kérjük kitölteni.

Címváltozás esetén szíveskedjék a régi címet is közölni.